

de
ECHE WAAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

GECOMBINEERDE UITGAVE
AUGUSTUS-SEPTEMBER 1980

MACHTIG EN PRACHTIG AMERIKA
ten ondergang gedoemd

de
ECHE WAAHREHD
een tijdschrift voor een zuiver begrip

13e jaargang No. 7

augustus-september 1980

ARTIKELEN

Mchtig en prachtig Amerika ten ondergang gedoemd	2
Wat was de oorzaak van de Amerikaanse ramp in Iran?	5
Zijn gevangnissen het bijbels antwoord op criminaliteit?	7
De pygmeeën worden gered!	10
Het schrikbeeld van een gifgasoorlog	13
Het verbazingwekkende verhaal van een wereldomspannende weersverstoring	14
Deel 4: Een stem te midden van godsdienstige verwarring	19

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
-----------------------------------	---

BIJ ONZE OMSLAG

Grand Canyon, Arizona, een natuurwonder zonder weerga, symboliseert de unieke rol die de VS nu in de 20e eeuw in de wereld speelt. Deze foto genomen op een stormachtige middag is als het ware een getuigenis van de aangekondigde nationale catastrofe voordat het ochtendgloren van de nieuwe hoop aanbreekt.

Foto: David Muench

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor de *Plain Truth* schrijf naar:

• *Europa India, Afrika:* P.O. Box 111, St. Albans, Engeland AL2 2EG

• *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123

• *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

• *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia

• *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1

• *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg

• *Filippijnen:* P.O. Box 2603, Manila 2801

• *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico

• *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 11. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College. Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. ©1980 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter en hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Adjunct-hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:

Dexter H. Faulkner

Senior-redacteurs:

Jon Hill, Raymond F. McNair, Roderick C. Meredith

Assistent-redacteurs:

Sheila Graham, John Halford, Rod Matthews, Richard H. Sedliacik, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Elbert Atlas, Lester L. Grabbe, Selmer L. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, L. Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, Dennis R. Robertson, John R. Schroeder, Robert C. Smith

Kopijredacteurs:

Peter Moore, Clayton Steep

Vormgeving:

Randall Cole, Ronald F. Grove, Michael Hale

Fotoarchief:

Hal Finch

Nieuwsbureau:

Hoofd: Gene H. Hogberg; *Medewerkers:* Jeff Calkins, Werner Jebens, Marleen Pittman, Donald D. Schroeder, Keith Stump

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* Charles Buschmann, Alfred Hennig, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij: Hoofd distributie en productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Eindcoördinator uitgeverij:* Syd Attenborough; *Coördinator internationale edities:* Val Brown; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:

Stanley R. Rader

Internationale edities:

Nederlands: Bram de Bree; *Duits:* John B. Karlson; *Engels (Groot-Brittannië):* Peter Butler; *Frans:* Dibar Apartian; *Spaans:* Donald Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw Zeeland: Robert Morton; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *St. Albans, Engeland:* Frank Brown; *Burleigh Heads, Australië:* Dean Wilson; *Geneve, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Colin Adair; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C. Canada:* Leslie McCullough; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk

Persoonlijk van...

Een trouwe lezer van De Echte Waarheid schreef onlangs aan onze redactie: „Ieder artikel in uw meest recente aflevering stelde gewichtige problemen aan de orde en gaf daarop de zo noodzakelijke antwoorden. Ik heb verscheidene wetenschappelijke artikelen gelezen, maar geen enkele zo duidelijk als het uwe in de uitgave van mei-juni.” Hier volgt het waarom.

SINDS mijn achttiende jaar was ik verbonden geweest aan tijdschriften en kranten.

Vanaf zes maanden voor mijn bekering begon ik verbazingwekkende nieuwe waarheden te ontdekken, veel interessanter en belangrijker dan de kennis die ik tot dan toe bezat. Daar ik aan tijdschriften had meegewerkt, begon ik sommige van deze waarheden die ik in de bijbel ontdekte, in de vorm van artikelen op te schrijven.

Het was niet meer dan natuurlijk dat God mij in dat jaar 1927 op het denkbeeld bracht van een nieuw tijdschrift dat deze wonderbaarlijke waarheden duidelijk zou maken. Ik wilde een publiek dat de bijbel niet kende, begrip van Gods Woord bijbrengen.

Ik voelde toen — en ik weet nu — dat God mij hierin leidde. Mijn lezerskring zou bestaan uit het grote publiek — niet uit hen die zich beschouwden als kenners van de bijbel.

Het merendeel van mijn jaren bij tijdschriften en kranten was aan het schrijven van reclameteksten gewijd. En ik werd mij daar bewust van een fundamenteel principe dat ook op het schrijven van artikelen van toepassing is. Het is noodzakelijk te weten hoe de lezer over een bepaald onderwerp denkt. Men moet de lezer vanuit diens gezichtspunt benaderen.

Ik wist dat het lezerspubliek in het algemeen geen belangstelde in zaken van God. De wereld denkt niet geestelijk, maar zinnelijk. De wereldse geest is vervuld van fysieke en materiële belangen. Het lezerspubliek is geïnteresseerd in spel, sport, gemakkelijkheden. Samenstellers van tv-programma's zijn zich hiervan zeer goed bewust. Zij besteden een overwegend deel van hun tijd aan deze rubrieken. Zij weten dat het publiek ook in wereldgebeurtenissen is geïnteresseerd. Nieuws neemt dan ook een belangrijke plaats in.

Maar waarom wilde ik een tijdschrift uitgeven met de naam *De Echte Waarheid*?

Ik leerde de bron en de oorzaak kennen, zoals die in de bijbel onthuld worden, van de huidige

wereldproblemen, van de kennis van de echte waarden, terwijl de wereld de valse zoekt, en van het doel van het menselijk bestaan en de levenswijze die vrede, geluk en overvloedig welzijn oplevert. De wereld (zelfs in haar hoger onderwijs) heeft deze kennis niet. Ik wilde een tijdschrift uitgeven dat deze onderwerpen zou behandelen — de hoedanigheid van mens en maatschappij, de problemen in de wereld en van de gehele mensheid, waarom de dingen in de wereld en in het leven zijn zoals ze zijn. Ik wilde deze dingen beschouwen vanuit het gezichtspunt van God — ze zien zoals Hij ze ziet — en de lezer begrip bijbrengen van de betere en de ware weg.

Met andere woorden, *De Echte Waarheid* was opgezet als, en is nu nog, een tijdschrift dat zich bezighoudt met menselijke belangen, menselijke levenswijzen, het maatschappelijk leven, wereldgebeurtenissen, het gezinsleven, algemene en persoonlijke problemen — als vanuit Gods standpunt beschouwd — en met de lezers begrip te geven van de betere levenswijze die Gods weg is — gebaseerd op het principe van Gods wet!

Er bestond in de hele wereld niet zo'n tijdschrift. En ook nu nog is *De Echte Waarheid* uniek. De tijdschriften die dezelfde of soortgelijke onderwerpen en situaties behandelen, doen dit vanuit menselijk standpunt.

De Echte Waarheid werd opgericht om Gods levenswijze te onderrichten.

Maar het doel van *De Echte Waarheid* is niet, lezers tot geestelijke bekering over te halen. Dit is niet de tijd waarop God allen tot zich roept en tot berouw en geloof in Christus brengt.

Bedenk dat Jezus zei: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader hem trekt”. Alleen degenen die God verkiest te roepen, kunnen nu bekeerd worden. God wil evenwel dat de boodschap van het Koninkrijk Gods aan allen wordt verkondigd.

Dus, aangezien uitsluitend de Wereldwijde Kerk van God vandaag het evangelie (Zie verder pagina 9)

MACHTIG EN PRACHTIG AMERIKA

ten ondergang
gedoemd

WAT EEN PARADOX! Geen land werd ooit zo rijk, zo mooi en zo gezegend door de almachtige God! Op dit moment echter staan de VS voor een totale catastrofe.

door Herbert W. Armstrong

Dit is het meest ernstige artikel dat ik ooit heb voor *De Echte Waarheid* heb geschreven. De VS worden met totale vernietiging geconfronteerd. Het zal spoedig zover zijn. Wellicht dit jaar nog niet; en misschien ook volgend jaar niet, maar wel veel sneller dan men vermoedt. De VS hebben het zelf zover laten komen.

Door de vele internationale betrekkingen kunnen gebeurtenissen in het ene land grote invloed uitoefenen in het andere. Zowel in de VS als in andere landen ontwikkelt zich het een en ander zeer snel en in toenevend tempo. De VS zijn nu hard op weg naar de meest schrikwekkende verwoesting die de mens zich zou kunnen indenken.

Luister! Dit is geen dagdromerij. Het is de waarheid van de God van de hele schepping.

Ik zal u onomwonden van deze waarheid op de hoogte stellen — en ik zal u vervolgens de oorzaken van de huidige problemen noemen en het gezag waarmee ik spreek. Neem de tijd om alles te lezen. Het is voor ons allen een zaak van leven en dood — en eeuwigheid.

Een derde van de blanke Engels sprekende volken met eventuele minderheden zal sterven door een epidemie zoals de wereld nog nooit heeft gekend — het gevolg van een ophan-den zijnde hongersnood. Ik weet niet of het over twee of drie jaar gebeurt — over een tiental jaren of meer — maar in elk geval eerder dan men vermoedt.

Hun steden zullen vernietigd worden, tezamen met nog een derde van deze volken. Dit alles is, zoals ik u zal aantonen, meer dan 500 jaar voor Christus geprofeteerd. Maar de wereld — haar theologen en godsdienstijveraars — is bijna vijftienduizend jaar blind geweest voor deze woorden van God. Deze militaire verwoesting betekent natuurlijk nucleaire verwoesting — waterstofbommen!

Het resterende derde deel dat in

leven zal blijven zal als slaven naar vijandelijke landen overzee worden weggevoerd.

Politici en theologen houden de waarheid achter

De kandidaten voor het presidentschap kennen vele van de oorzaken die de VS thans in snelle vaart de draaikolk van een volslagen catastrofe binnenvoeren. Waarom verbloemen zij de ware feiten betreffende inflatie, de Amerikaanse betalingsbalans, de devaluatie van de dollar en vele andere kwade oorzaken, die zij bewust laten voortbestaan?

Waarom schreeuwen theologen, hoogleraren in de godgeleerdheid, evangelisten en godsdienstige leiders u deze waarheid niet toe? Zij begrijpen Gods profetieën niet. Zij prediken niet wat Gods Woord zegt; zij halen hier en daar een stuk zin of alinea uit de context, en laten ongeveer 98% van de bijbel ongelezen en onbesproken.

Ontwaakt, lezers van *De Echte Waarheid!* Hebben zij niet de moed het u te zeggen, ik wel!

Laat ik u eerst zeggen waarom ik u deze waarschuwing laat horen. Het is niet omdat ik het zelf wil. De meesten van u zullen het niet geloven, maar laat ik u zeggen waarom ik u deze waarschuwing hoe dan ook moet geven!

Een van de voornaamste profeten van God van voor de tijd van Christus was Ezechiël. Lees dit alstublieft zorgvuldig. Luister goed naar mij. Uw leven kan ermee gemoed zijn.

Ezechiël was priester onder het oudtestamentische priesterschap. Hij was een van de Joodse ballingen onder koning Jojakim ten tijde van Juda's ballingschap in Babylon. Hij was een gevangene aan de rivier de Kebar in Babylon.

In een visioen scheen het hem toe alsof de hemel zich opende. Hij schreef op wat hij zag.

Het eerste hoofdstuk van het boek Ezechiël vermeldt een zeer geheimzinnig gezicht in de hemel

dat hij tijdens dit visioen zag. Hoewel dit een ander visioen is dan dat waarin de apostel Johannes eeuwen later de hemelse troon van God waarnam, duiden de overeenkomsten er sterk op dat Ezechiël deze zelfde hemelse troon zag. Hij zou een hoogst belangrijke profetische waarschuwing schrijven voor u en mij die in dit laatste deel van de 20e eeuw leven!

De stem van God zei tot Ezechiël: „Ik zend u tot de Israëlieten, de opstandige volken die tegen Mij in opstand gekomen zijn; zij en hun vaders zijn van Mij afgevallen tot op deze dag” (Ezech. 2:3). De aanduiding „Israëlieten” kan alle twaalf stammen van Israël omvatten, en dat is hier inderdaad het geval.

Ezechiël werd echter in het bijzonder gezonden naar het „huis Israëls”, een term die uitsluitend verwijst naar het volk van het noordelijke, tien stammen omvattende koninkrijk, dikwijls aangeduid als de „verloren tien stammen”. Zij werden nooit Joden genoemd.

De eerste plaats in de bijbel waar de naam Joden (Judeeërs) wordt gebruikt, is 2 Koningen 16:6, waar Israël, in bondgenootschap met Syrië, oorlog voert tegen de Joden!

Het zuidelijke koninkrijk had nog steeds Jeruzalem als hoofdstad, maar had zich van Israël afgescheiden. Ze werden geleid door de stam Juda en werden Joden genoemd. Maar geen van de noordelijke tien stammen, met Samaria als hoofdstad, werden ooit Joden genoemd. De term „huis Israëls” in de bijbel verwijst steeds naar de mensen van deze tien stammen. De hierboven geciteerde term „kinderen van Israël” verwijst naar alle twaalf stammen — beide naties, het huis van Israël en het huis van Juda.

De meer specifieke opdracht aan Ezechiël wordt vermeld in hoofdstuk 3 vers 1, waar God zegt: „... ga heen, spreek tot het huis Israëls”.

En in vers 4: „Hij zeide tot mij:

Mensenkind, ga, begeef u naar het huis Israëls . . .”

Het werd Ezechiël niet toegestaan te reizen

In dit verband moet men het volgende goed begrijpen: Ezechiël leefde in gevangenschap. Zijn land Juda was overweldigd en hij behoorde tot de krijgsgevangenen in een kamp bij de rivier de Kebar in het land Babylon.

Maar het „huis Israëls” — het volk waarheen hij werd gezonden — was ruim honderd jaar voor Juda's ballingschap weggevoerd. Het huis Israëls was in slavernij weggevoerd naar Assyrië, aan de zuidelijke kust van de Kaspische Zee. Maar voordat Ezechiël krijgsgevangene werd, waren de Assyriërs zelf in gevangenschap geraakt, tezamen met hun Israëlitische slaven. Waarheen zij verhuisden wordt onhuld in ons Engelstalige boek *The United States and Britain in prophecy*.

De profeet Ezechiël werd nooit vrijgelaten en mocht niet vanuit het kamp in Babylon naar het huis Israëls reizen. De ellende en de rampen die in de voor Israël bestemde boodschap worden vermeld *hebben nog niet plaatsgevonden, niet in Ezechiëls tijd noch later. Ze zullen in onze tijd Amerika en Engeland treffen*. Dit wordt door verscheidene andere profetieën bevestigd.

Ezechiël ontving en noteerde dus slechts de waarschuwende boodschap. Het is een profetie voor het laatste deel van de 20e eeuw. Aan een moderne 20e-eeuwse „Ezechiël” werd het overgelaten om de boodschap te begrijpen en over te brengen. U leest die boodschap nu.

God zei tot Ezechiël — en tot zijn 20e-eeuwse tegenhanger die de boodschap uiteindelijk zou overbrengen: „Mensenkind, u heb Ik tot wachter over het huis Israëls aangesteld” (Ezech. 3:17).

Met andere woorden, iemand die gebeurtenissen moet *gadeslaan* terwijl ze de profetieën vervullen die leiden tot datgene waarvoor Ezechiël de „verloren” tien stammen van Israël moet waarschuwen.

Later formuleert God dit op een andere manier. In hoofdstuk 33 vanaf vers 2, zegt God: „Mensenkind, spreek tot uw volksgenoten en zeg tot hen: wanneer Ik over een land het zwaard [militaire invasie] breng, en

de inwoners van dat land hebben uit hun midden iemand gekozen en tot wachter aangesteld, en deze ziet het zwaard over dat land komen, en blaast op de bazuin en waarschuwt het volk — als dan iemand wel het geluid van de bazuin hoort, maar zich niet laat waarschuwen, en het zwaard komt en rukt hem weg, dan komt diens bloed over zijn eigen hoofd . . . als hij zich had laten waarschuwen, zou hij zijn leven hebben gered.

Maar wanneer de wachter het zwaard ziet komen, doch niet op de bazuin blaast, zodat het volk niet gewaarschuwd wordt — en het zwaard [militaire of nucleaire aanval] komt en rukt iemand van hen weg . . . van zijn bloed zal Ik de wachter rekenschap vragen. Gij nu, mensenkind, u heb ik tot wachter over het huis Israëls [hoofdzakelijk het Amerikaanse en Britse volk] aangesteld” (Ezech. 33:2-7).

Een moderne Ezechiël verkondigt de boodschap

Deze profetie is tweeledig. Eerst stelt God een moderne „Ezechiël” als wachter aan. Dan stelt het volk hem als hun wachter aan.

Begrijp dit goed: In zijn tijd was Ezechiël een krijgsgevangene, uit zijn eigen land naar Babylon weggevoerd. Het volk van Juda heeft hem nooit als hun wachter aangesteld. Maar Christus' apostel voor onze tijd is aangesteld — eerst door Christus, later door het volk van God — als hun wachter. Dat wil zeggen, iemand die de gebeurtenissen gadeslaat terwijl ze de profetie vervullen, iemand om de mensen van het 20e-eeuwse „huis Israëls” te waarschuwen wanneer zo'n militaire invasie ophanden is. Het zou iemand moeten zijn die beschikt over de middelen om het gehele Amerikaanse en Britse volk te waarschuwen.

Wie anders, in onze tijd, weet wie de moderne „verloren tien stammen”, het huis Israëls, zijn? Bijna geen andere kerk of leider heeft deze kennis, terwijl niemand een waarschuwende stem laat horen.

Wat is nu de eigenlijke kern van Ezechiëls waarschuwing? Men vindt deze in hoofdstuk 5 en 6.

God zegt tot de 20e-eeuwse Britten en Amerikanen: „Daarom zo zegt de Here Here: Zie, Ik zal u, ja Ik! Ik

zal in uw midden gericht voltrekken voor de ogen der volken. *Ik zal wegens al uw gruwelen aan u doen wat Ik nog nooit gedaan heb en nooit meer zo doen zal*” (Ezech. 5:8-9). (Nadruk van mij. Vgl. Matth. 24:21; Dan. 12:1-2; Jer. 30:3-7.) Slechts één periode kan de periode zijn waarin de beroering het hevigst is. De vier genoemde teksten spreken alle van de Grote Verdrukking. Jeremia toont aan dat deze hoofdzakelijk op de Britten en Amerikanen betrekking zal hebben. Ezechiël laat de aard en de omvang van de beroering zien:

„Daarom, zowaar Ik leef, luidt het woord van de Here Here, voorwaar, omdat gij mijn heiligdom verontreinigd hebt door al uw afschuwelijkheden en door al uw gruwelen, daarom zal Ik Mij onttrekken, Ik zal niets ontzien en Ik zal geen deernis hebben. Een derde deel van u zal door de pest sterven en door de honger omkomen in uw midden; *een derde deel om u heen zal door het zwaard vallen* [nucleaire verwoesting van steden — zie verder hoofdstuk 6]; een derde deel zal Ik naar alle windstreken verstrooien en achter hen zal Ik het zwaard trekken. Zo zal mijn toorn ten volle worden uitgestort en zal Ik mijn grimmigheid aan hen stillen en Mij wreken. En zij zullen weten dat Ik, de Here, in mijn naijver heb gesproken, wanneer Ik mijn grimmigheid ten volle over hen heb gebracht” (Ezech. 5:11-13).

Dit zal het verschrikkelijkste lot worden dat ooit over enig volk zal komen. God zal het ten deel doen vallen aan volken die, meer dan welk ander volk, zijn wil hebben gekend, maar die hebben genegeerd en tegen Hem in opstand zijn gekomen.

God heeft de VS gezegend als geen enkel ander land. Niet alleen heeft Hij de VS met ongeëvenaarde materiële rijkdom en nationale grootheid gezegend, maar Hij heeft deze natie ook gezegend met zijn waarheid die werd versmaad. De atheïstische evolutietheorie werd tot de grondslag van het onderwijssysteem gemaakt. Honderden kerken hebben afgoden die vereerd worden.

Hoofdstuk 6 is een vervolg van het bovenstaande: „Overal waar gij woont” [de verschillende landen waarnaar zij in de 20e eeuw zullen zijn verhuisd], „zullen de steden ver-
(Zie verder pagina 26)

WAT WAS DE OORZAAK van de AMERIKAANSE RAMP IN IRAN?

Nooit eerder in hun 204-jarige geschiedenis zijn de Verenigde Staten zo vernederd. Waarom eindigde de geheime reddingsoperatie in zo'n tragedie?

door Gene H. Hogberg

Vroeg in de ochtend van vrijdag 25 april werden de Amerikanen gewekt met schokkend nieuws. Een stoutmoedige, supergeheime, van risico's zwangere overval om de Amerikaanse gijzelaars te redden die in Iran gevangen gehouden werden was in een ramp geëindigd.

Een grimmig kijkende president Carter vertelde zijn landgenoten om 7 uur 's morgens dat hij als opperbevelhebber een einde had moeten maken aan de al lang geleden op touw gezette en intensief gerepeteerde missie, toen drie van de acht helikopters die voor de operatie waren

ingezet, het lieten afweten.

Men had minstens zes toestellen noodzakelijk geacht om vanaf een geheim ontmoetingspunt in de woestijn op 400 km van Teheran tot in de belegerde Amerikaanse ambassade door te dringen. De bemanningen hadden vanaf het in de Arabische Zee gestationeerde vliegdekschip *Nimitz* al 800 km onopgemerkt afgelegd door het Iraanse luchtruim.

Het debâcle in de woestijn werd nog verergerd door de dood van acht Amerikaanse militairen die omkwamen bij een botsing tussen een haastig vertrekkende helikopter en een C-130 transportvliegtuig. In de haast

om weg te komen werden de wrakstukken, de verkoolde lichamen en voor miljoenen dollars aan uitrustingsstukken op de Iraanse woestijngrond achtergelaten.

Alleen maar „pech”?

Was de operatie geslaagd — zoals de Israëliëse commandoraïd van 1976 in het Oegandese Entebbe, en een

GEKNAKTE WENTELWIEKEN van de uitgebrande helikopter getuigen van het mislukken van de Amerikaanse reddingsmissie in Iran. Helikopter op achtergrond; achtergelaten na afbreken van de commandoraïd.

Wide World-foto

jaar later de soortgelijke Westduitse operatie in Mogadishu in Somalië, dan zou president Carter de Amerikaanse eer gered hebben in plaats van steeds dieper weg te glijden in het Iraanse moeras. Zelfs wanneer het tot bloedvergieten was gekomen en een aantal gijzelaars het leven had gelaten, zou de president als een held naar voren zijn gekomen.

Zowel de leiders in het Pentagon als in het Witte Huis hadden volledig vertrouwen gehad in het welslagen van de onderneming. Eén ding hadden zij zonder twijfel in hun voordeel: het element van de verrassing. Tot aan het tijdstip van de operatie hadden de VS alleen maar diplomatieke en economische tegenmaatregelen tegen Iran genomen. Weliswaar had men op militaire acties gezinspeeld, maar alleen op indirecte, zoals een blokkade van de zeewegen.

Waarom faalde deze poging? De missie was zorgvuldig opgezet en ettelijke malen gerepeteerd, zonder dat ook maar iets erop wees dat de beide reserve-helikopters die ruggesteun moesten bieden aan de zes die werden ingezet, geen voldoende veiligheidsmarge vertegenwoordigden.

Een oudere Amerikaanse defensieautoriteit merkte daarbij op: „Maar toen het eenmaal zover was, kregen we met tegenslagen te kampen die elke verwachting te boven gingen... We hadden enorme pech.”

Maar was het alleen maar „enorme pech” dat een als regel betrouwbaar vliegtuigtype bij zo'n enorm belangrijke operatie driemaal zou falen? Was het alleen maar „pech” dat twee van de helikopters geheel onverwacht in een woeste zandstorm terechtkwamen?

Nee, er steekt veel meer achter dan alleen maar „pech”. Het werkelijke antwoord zal mogelijk een verrassing betekenen voor de Amerikanen die in de verwereldlijkte maatschappij van onze dagen leven: het luidt dat de almachtige God die in de Tweede Wereldoorlog en in andere, eerdere conflicten, ten behoeve van de beide Engels sprekende volkeren ontzagwekkende wonderen verrichtte, *niet langer aan de kant van Amerika strijdt!*

De Iraniërs zagen het falen van de

missie als een wonderbaarlijke verlossing. De Iraanse verenigde chefs van staven — die totaal verrast werden door de actie — merkten op dat „God, de helper van de verdrukten, de Iraanse natie uitkomst brengt...”

Maar waarom helpt God Amerika niet langer?

Onwil om macht te gebruiken

Maar er is nog een andere, even belangrijke reden waarom de reddingsoperatie zo jammerlijk faalde. Die heeft te maken met president Carters fundamentele onwil om in buitenlandse aangelegenheden geweld te gebruiken. Hij beschouwt zichzelf in de allereerste plaats als een „menslievend” man. Het was aan deze opvatting te wijten dat de strategische opzet van de raid waartoe tenslotte werd besloten, niet stoutmoedig genoeg was.

Bij de eerste opzet van de operatie waren de plannen gebaseerd op een veel omvangrijker strijdmacht: 350 man, aangevoerd met talrijke helikopters en gesteund door gevechtsbommenwerpers van een vliegdekschip.

Maar Carter, die een zo gering mogelijke militaire krachtsinspanning verlangde, met zo weinig mogelijk geweld en een zo klein mogelijk potentieel verlies van mensenlevens, bracht de schaal van het project terug tot 90 man, waarbij de gekozen vliegtuigen tot het uiterste van hun mechanische mogelijkheden zouden worden belast. Door zichzelf te overtuigen van het „humanitaire” karakter van de operatie, aldus de columnist William Safire, „beperkte hij het risico van talrijke doden en gewonden, maar verlaagde hij de kansen op succes”.

Er werd dan ook teveel nadruk gelegd op het eventueel afbreken van de missie en op mogelijke „terugkeer”-punten — in plaats van in de eerste plaats te zorgen voor voldoende sterkte om het welslagen te garanderen.

Zelfs met de overblijvende vijf helikopters had de onderneming voortgang kunnen vinden. Maar de bevelhebber op de grond wist dat als er zich in het hart van de operatie in de ambassade werkelijk ernstige

moeilijkheden zouden voordoen, er niet op verdere steun zou kunnen worden gerekend.

Het lijkt wel of de Amerikaanse leiders de werkelijke les van Vietnam niet willen leren: als je ten strijde trekt, zorg er dan voor dat je sterk genoeg bent om de taak te kunnen volbrengen!

Columnist Safire zegt dat de reddingsoperatie „een ingebouwd gebrek aan lef” bevatte. Maar waarom is Amerika zo benauwd om ook *werkelijk* zijn rol van supermogendheid te spelen? Waarom „vlucht het zonder dat iemand het vervolgt”? (Lev. 26:17). Het antwoord — in vers 19 — luidt dat het bedeesde Amerika — eenmaal het „tehuis der dapperen” — zijn trotse macht heeft verloren!

Ernstige repercussies

Amerika's fiasco in de Iraanse woestijn — volgend op bijna zes maanden van besluiteloosheid — moet wel tot ernstige repercussies leiden.

In de eerste plaats wordt Iran langzaam maar zeker in communistische invloedssfeer gedrongen. De landen van het Sovjetblok staan klaar om Iran te helpen met voedsel, medicijnen, industriële produkten en een afzetgebied voor olie voor het geval West-Europa zich overeenkomstig de verwachting bij de VS aansluit bij de invoering van handels-sancties tegen de regering van de Ayatollah Ruholla Khomeini.

Maar nog ernstiger dan deze tendens is de groeiende kloof tussen de VS en hun voornaamste bondgenoten in de vrije wereld, Japan en de landen van de Europese Economische Gemeenschap.

Onder zware druk van Washington waren de landen van de EEG overeengekomen om — als de gijzelaars niet werden vrijgelaten — de economische sancties tegen Iran met ingang van 17 mei tot een volledig embargo op te voeren. Zij wijzen er echter met nadruk op dat zij tot deze politiek besloten ter voorkoming van een Amerikaans militair ingrijpen.

Het onzekere en aarzelende optreden van Amerika, thans gevolgd door de mislukking van de militaire ingreep in Iran, om niet te spreken van
(Zie verder pagina 24)

ZIJN GEVANGENISSEN het bijbels antwoord op CRIMINALITEIT?

door Clayton Steep

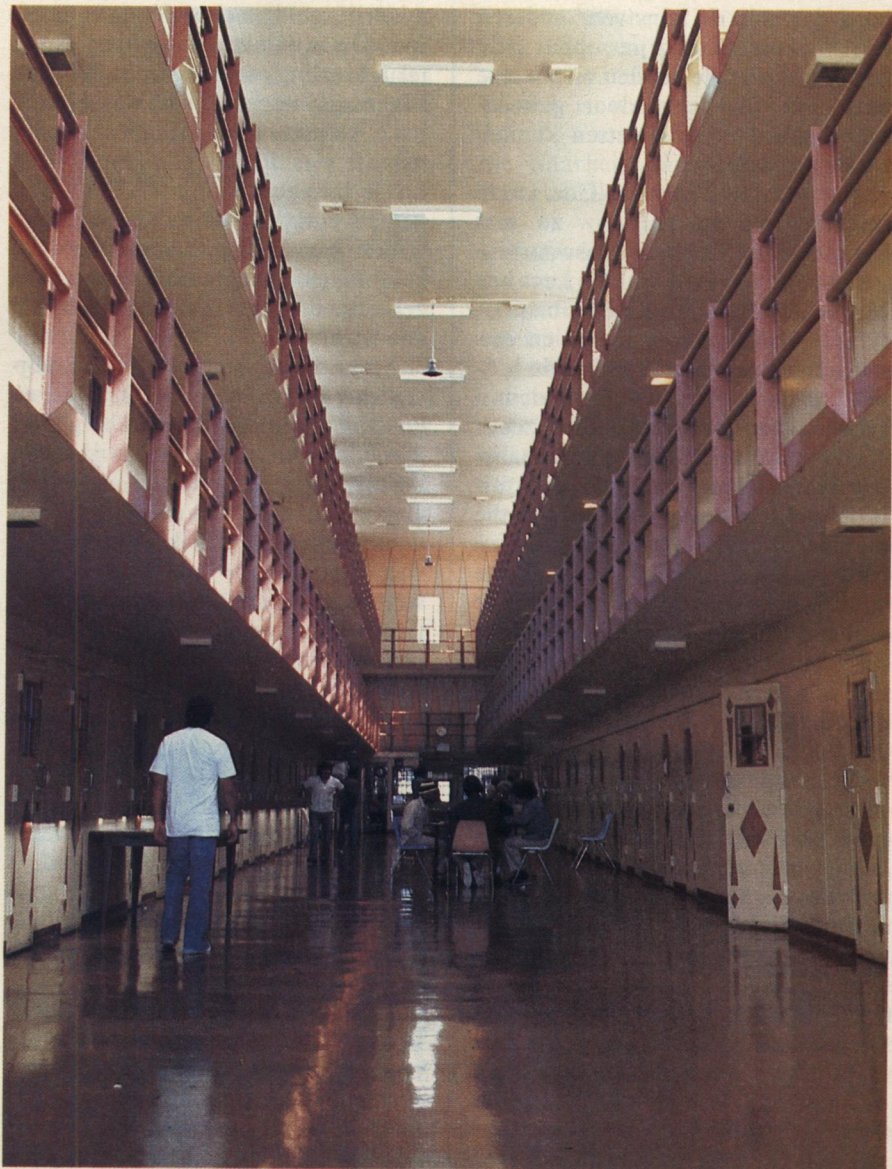
Is gevangenisstraf Gods oplossing voor het vraagstuk van de criminaliteit? Waarom verkeert het gevangeniswezen in zo'n chaotische toestand en is de misdaad zo wijdverbreid? Waar komt het idee om mensen op te sluiten eigenlijk vandaan? U zult verbaasd zijn als u de antwoorden op deze vragen leest.

GEVANGENISSEN — we noemen ze graag verbeteringsgestichten — veranderen in toenemende mate in broeinesten van rasenstrijd, homoseksuele verkrachting, drugverslaving en geweldpleging. Een cipier heeft eens gezegd: „Dit zijn geen normale mensen... Hier zijn lui die bloed willen zien.”

Personen die zich aan minder ernstige misdrijven hebben schuldig gemaakt, worden dikwijls opgesloten samen met onverbeterlijke misdadigers, met het gevolg dat ze zelf tot die categorie gaan behoren. Staatsgevangenis zijn leerscholen geworden waar men de „kunst” van het misdrijf tot in de perfectie kan leren. Vele gedetineerden beschouwen het feit dat ze werden gesnapt enkel als een soort bedrijfsrisico. Een Frans gevangenispsychiater uitte deze klacht: „Wanneer ik met gevangenen praat, zeggen ze doodnuchter: 'Laten we er niet omheen draaien. Het enige waar ik verstand van heb, is inbreken. Ik zit hier omdat mijn techniek niet toereikend was, maar daar ga ik hier verbetering in brengen.' ”

Om kort te gaan: gevangenis zijn over het algemeen allesbehalve verbeteringsgestichten. Men heeft wel getracht ze als zodanig te laten functioneren, maar is daar niet in geslaagd.

Een citaat uit een hoofdartikel van de Londense *Times* vatte dit probleem als volgt samen: „De toestand in de gevangenis wordt met de dag ontmoedigender, en nog altijd

Jerretsen—Liaison

schijnt er geen einde aan deze ellende te komen. De blijkbaar onvermijdelijke degeneratie van het gevangenisstelsel tot wat nu welhaast een chaos is, wordt slechts geëvenaard door het onvermogen van de betreffende gezagsorganen hierin verbetering te brengen. De harde realiteit leert dat de gevangenis hun taak niet aankunnen."

Wie is er eigenlijk ooit op het idee gekomen om mensen in gevangenis op te sluiten?

God in één geval.

Gods Wetboek van Strafrecht

De bijbel bevat het burgerlijk wetboek en het wetboek van strafrecht zoals God deze rechtsbepalingen aan een fysiek, niet-bekeerd volk heeft geschonken, en wel aan het volk Israël uit het Oude Testament. God bood dat volk de kans voor anderen een voorbeeld te zijn, opdat alle volkeren op aarde zouden zien welke nationale voordelen door gehoorzaamheid aan Gods wetten kunnen worden verworven.

Het rechtssysteem dat God Israël schonk, zou dit volk — zo was beloofd — tot het benijdenswaardigste van alle volkeren maken. Lees hoe Mozes dit aan zijn volk openbaarde:

„Zie, ik heb u inzettingen en verordeningen geleerd,” verklaarde Mozes, „zoals de Here, mijn God, mij geboden had, opdat gij aldus zoudt doen . . . Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie . . . En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet, die ik u heden voorleg?” (Deut. 4:5-8.)

De burgerlijke wetgeving die dan in het boek Deuteronomium volgt, gold voor het volk Israël. Ze zou echter een zegen worden voor elk volk dat deze wetten naarstig toepaste en de naleving ervan handhaafde.

In Gods wetgeving was geen plaats voor gevangenis! Detentie maakt deel uit van de bestraffing die God voor opstandige geestwezens — voor Satan en zijn demonen — heeft vastgesteld (zie 1 Petrus 3:19; Judas 6; Openb. 20:2-4). Maar Satan, die de gehele wereld heeft bedrogen

(Openb. 12:9), heeft kans gezien de mens op te zadelen met een strafmethode die uitsluitend voor hemzelf en voor zijn demonen was bedoeld.

Voordat Israël zijn burgerlijke wetgeving van God ontving, waren er bij heidense volkeren al gevangenis in gebruik. Jozef, een der twaalf aartsvaders van Israël, werd in de kerker geworpen waarin de farao van Egypte zijn gevangenen opsloot (Gen. 39:20). Maar in Israël mocht dat niet gebeuren.

Krachtens de wetgeving die God door middel van Mozes schonk, konden verdachten tijdelijk „in bewaring” worden genomen in afwachting van een snelle berechting (Lev. 24:12; Num. 15:34). Maar die korte detentie was geen straf op zich.

Voor degenen die schuldig werden bevonden aan het plegen van een misdrijf, golden uiteenlopende straffen. Op sommige misdrijven stond terugbetaling aan het slachtoffer van tweemaal hetgeen deze was ontstolen. Als de veroordeelde niet bij machte was dit terug te geven, werd hij de lijfeigene van zijn slachtoffer, net zo lang tot hij met arbeid zijn schuld had gedelgd. Soms werd de veroordeelde met geseling gestraft en zelfs stond op bepaalde misdrijven de doodstraf.

Maar Israël zou verschoond blijven van gevangenis en kerkers, en dus van alle moeilijkheden en gebreken aan een dergelijke wijze van bestraffing verbonden. De nadruk viel op preventie van misdrijven door de mensen af te schrikken. In wezen was het principe heel simpel: stel wetten op en stel straf vast op overtreding daarvan. En straf dan snel en consequent ieder die deze wetten overtreedt. De rest van het volk zou dan „horen en vrezen” (Deut. 13:11; 17:13; 19:20). Sommige criminologen zullen beweren dat een dergelijke benadering te simplistisch is, dat er niets van terecht zou komen. Maar God zegt dat het wél zal werken.

Geen enkele methode die de mensheid heeft toegepast, heeft gewerkt.

Zelfs de geleerden van onze dagen beginnen dat nu te beseffen. Het weekblad *Time* kwam tot de volgende conclusie:

„Op de hoogte zijn van de wet, op de hoogte zijn van de straf, en gestraft worden als men de wet overtreedt, is een gezonder en betrouwbaarder

rechtssysteem dan het uiterst verwarrend en bitter weinig uithalend systeem dat nu wordt gehanteerd. Een samenleving kan worden ondermijnd door een systeem dat niet alleen inconsequent maar ook bijna grillig blijkt te werken. Wil de wet werkelijk zin hebben, dan dient zij duidelijk voorspelbare consequenties te hebben” (18 sept. 1978).

Zo'n 3000 jaar voordat dit artikel in *Time* verscheen, sprak Salomo deze eenvoudige woorden: „Omdat het vonnis over de boze daad niet aanstonds voltrokken wordt, daarom is het hart der mensenkinderen in hen begerig om kwaad te doen” (Pred. 8:11). Dat is nu precies de reden waarom de doodstraf, zoals deze heden ten dage wordt toegepast, zo volslagen ondoelmatig is.

Lange wachttijden in de dodencellen en eindeloos uitstel van executie op grond van louter formaliteiten, die de zaak waar het om gaat verdoezelen, maken het doodvonnis als afschrikmiddel waardeloos.

Misdaad dient in de kiem te worden gesmoord. In plaats van de straf aan de delinquent aan te passen, zoals tegenwoordig veelvuldig voorkomt, werd onder de door God uitgevaardigde wetten van het oude Israël de straf aan de ernst van het gepleegde misdrijf aangepast. Het mag dan zijn dat de toepassing van het „oog om oog en tand om tand” door sommigen wordt aangevochten, maar voor wie tot kwaad geneigd mocht zijn, liet het systeem tenminste geen twijfel bestaan over de straf die op dat kwaad zou volgen.

Sommige straffen waarin de bijbelse rechtsbepalingen voorzien, zullen heel wat mensen uitermate zwaar toeschijnen. Maar de misdaad is nu eenmaal iets zeer ernstigs. Dit geldt dan zeer in het bijzonder voor het slachtoffer en dat zou ook voor de bedrijven van de misdaad zo moeten zijn. In ons huidige systeem kennen we vele slachtoffers en vele delinquenten, maar slechts weinig gestrafte misdadigers. Onder Israëls wetten waren er weinig slachtoffers en ook weinig delinquenten.

Het oude gebruik om mensen jaren — zelfs levenslang — in afzondering te laten wegteren, is doordat het praktisch geen enkel nuttig effect heeft, alleen maar een „wrede en onbruikbare bestraffing”. Als een

samenleving, nog altijd aan dit soort straf vasthoudt, is dat de erkenning harerzijds dat ze niet bij machte is op passende wijze af te rekenen met mensen die niet kunnen nalaten in strijd met de wet te handelen.

Het „hart” van het probleem

Het burgerlijk wetboek en het wetboek van strafrecht zoals ze aan het oude Israël werden gegeven, waren het best denkbare systeem voor een niet-bekeerd volk. Toch was het weinig meer dan een stap in de goede richting. Want die wetgeving van het Oude Verbond was niet in staat het menselijk hart te veranderen. En daar ligt nu juist de kern van het vraagstuk van de criminaliteit. Zoals Jezus zei: „Want uit het hart komen boze overleggingen, moord, echtbreuk, hoerij, diefstal, leugenachtige getuigenissen, godslasteringen” (Matth. 15:19).

Om de misdaad afdoende te kunnen bestrijden, dient het menselijk hart te veranderen. Jezus leerde hoe een dergelijke verandering mogelijk is. Hij bewees dat dit mogelijk is door middel van de kracht van Gods heilige Geest. Maar de heilige Geest werd het oude Israël nimmer toegezegd, en dat is de reden waarom dit volk een wetboek van strafrecht nodig had om degenen die eropuit waren kwaad te doen, te straffen.

En daar gaat het nu bij de bekering om. Het menselijk hart moet worden veranderd — bekeerd — opdat zelfs de behoefte om kwaad te doen niet meer bestaat. Haat dient plaats te maken voor liefde. Hebzucht en begeerte moeten worden vervangen door het verlangen om te geven en met anderen te delen. Dan zal het afgelopen zijn met de criminaliteit. (Vraag eens onze gratis boekje aan, getiteld *Wat is een echte christen?* U zult ervan opkijken.)

De apostel Paulus sprak over de toepassing van de wet onder het Oude Verbond als over „de bediening des doods” (2 Kor. 3:7) en „de bediening, die veroordeling brengt” (vers 9). Met andere woorden: het doel van de toepassing van de wet was wetsovertreders te veroordelen tot de voor hun misdaad geldende lichamelijke straf — dikwijls was dit de doodstraf — ten einde criminaliteit en wetteloosheid te beteugelen. Het was een doelmatige manier van handelen, die

wel degelijk zijn doel bereikte. Maar het leidde niet tot een verandering van hart, noch tot bekering en behoud.

De ware christenen leven thans onder een Nieuw Verbond. Wij hebben de „bediening des Geestes” (vers 8), de „bediening die rechtvaardigheid brengt” (vers 9). Het doel van dit Nieuwe Verbond is dat men door middel van de innerlijke kracht van de heilige Geest de zucht tot het doen van kwaad uitschakelt. Dit houdt in: de ontwikkeling van een rechtschapen karakter. Ware christenen eerbiedigen — door de kracht van de heilige Geest — Gods wetten in hun volle betekenis. En indien wij falen en struikelen — zondigen — dan kan ons dat worden vergeven door het bloed van Jezus Christus, die zelf de doodstraf voor de zonden van de wereld onderging. Gods gezag in zijn Kerk van deze dagen voorziet in „een nieuw verbond, niet der letter, maar des Geestes, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend” (vers 6).

De wereld van morgen

In de wereld van morgen zullen er geen gevangenen voor mensen zijn. Evenmin zal er een criminaliteitsprobleem bestaan. Gods hoogste wet van liefde — van geven in plaats van nemen — zal dan over de gehele wereld met kracht worden gehandhaafd. Vanuit Jeruzalem, de zetel van zijn regering, zal Jezus alle volkeren zijn wegen onderrichten: „Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem” (Micha 4:2).

Dan zal Gods heilige Geest een ieder ter beschikking staan, opdat een echte bekering zal worden bereikt. In plaats van een sfeer van oneerlijkheid, misdaad en angst voor criminaliteit zoals er thans heerst, zal er over de hele wereld een geest heersen van rechtvaardigheid, vertrouwen en veiligheid.

Jesaja voorspelde deze geweldige tijd, die weldra zal komen en wel wanneer „over ons uitgestort wordt de Geest uit den hoge... En de vrucht der gerechtigheid zal vrede zijn, de uitwerking der gerechtigheid rust en veiligheid tot in eeuwigheid. En mijn volk zal in een verblijf des vredes wonen, in veilige woningen, in oorden van ongestoorde rust” (Jes. 32:15-18). □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

van het Koninkrijk Gods verkondigt, moet *De Echte Waarheid* volkomen van alle andere publikaties verschillen!

Ik ben in 1927 niet gaan denken — en had dit ook niet mogen of kunnen doen — over een tijdschrift in de volgende trant: „Ik wil een tijdschrift beginnen, omdat ik ervaring heb in het schrijven voor tijdschriften. Wat voor soort tijdschrift zou ik graag willen schrijven en publiceren? Wat voor soort tijdschrift — en wat voor stijl — is het meest geschikt voor mijn talenten en verlangens? Moet het een wekelijks nieuwsblad zijn, een geïllustreerd blad, een blad met wetenswaardigheden of een meer literair tijdschrift?”

Ik had een fundamenteel begrip van de waarheid verworven. Gods Woord is waarheid. Ik voelde de drang — en de verplichting — om die waarheid aan anderen over te brengen. Ik wilde het duidelijk maken. Ik wilde dat ze het begrepen, zoals God mijn geest voor begrip had opengesteld.

Daarom heet *De Echte Waarheid*: een tijdschrift voor een zuiver begrip. Daarom moest het geheel en al van andere publikaties verschillen.

In 1927, toen het denkbeeld voor dit tijdschrift opkwam, wist ik dat deze wereld haar problemen heeft, die tot lijden aanleiding geven. Ik had de oorzaken en de oplossingen die de bijbel onthult, leren kennen. Ik wist dat hij de enige hoop van de wereld belooft — de wereld van morgen.

Ik wilde de boodschap van die hoop aan het grote publiek overbrengen.

Ik wist, in 1927, dat als *De Echte Waarheid* louter bijbels georiënteerde artikelen bevatte, geschreven in religieus klinkende archaïsche taal, het blad niet zijn doel kon vervullen — en zelfs het mikpunt van spot zou worden. Anderzijds, indien ik het naar karakter en inhoud uitsluitend werelds maakte, kon het niet in zijn opzet slagen. Vandaar het redactionele beleid dat ik hier heb geschetst.

Ik dank God dat Hij mij al deze jaren heeft geleid. □

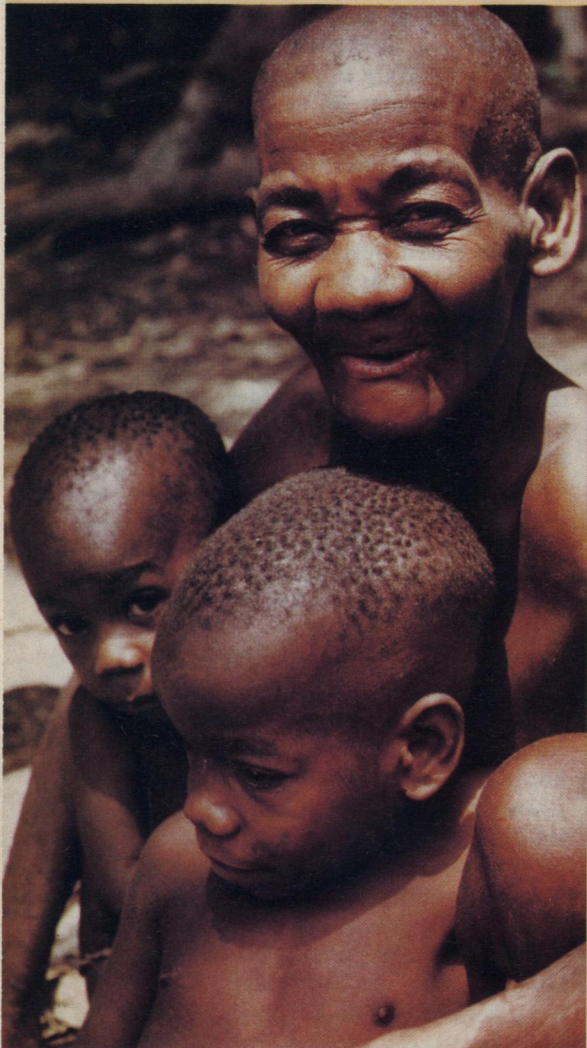
DE PYGMEEËN WORDEN GERED!

Artikel en foto's door
Jean-Pierre Hallet

Van tijd tot tijd stellen wij onze lezers op de hoogte van een der meest heroïsche menselijke ondernemingen van deze eeuw — het behoud van de Efé-pygmeeën van het Ituri-oerwoud in het hart van Afrika.

Het dreigende uitsterven van de Efé-pygmeeën van het Ituri-oerwoud schijnt thans te zijn afgewend! Het werk van het Pygmy Fund dat hen helpt zichzelf te helpen, blijkt ondanks schijnbaar onoverkomelijke moeilijkheden succes te hebben.

Het voortbestaan van de pygmeeën heb ik mij als levensdoel gesteld. Toch zou ik dit nooit bereikt hebben zonder de zorg van vele anderen die mij de afgelopen vijf jaar trouw ter zijde hebben gestaan. Het doet mij genoeg te verklaren dat de overweldigende meerderheid kennis nam van de hachelijke situatie der pygmeeën door twee hoofdartikelen in *De Echte Waarheid*: „Een volk in nood” (januari-februari 1975) en „Een klein volk, een grote man, een reusachtige taak” (oktober 1978). Zonder deze edelmoedige, volkomen onzelfzuchtige hulp van de redactiestaf

van *De Echte Waarheid* en *The Worldwide Church of God* en haar leden zouden deze pygmeeën nu volkomen uitgestorven zijn.

Het is niet meer dan billijk dat ik de lezers van *De Echte Waarheid* enige bijzonderheden verschaf over hetgeen met uw kostbare hulp gedaan is. Van 1974 tot 1978 werd, als tegenwicht voor de voortschrijdende vernietiging van het woongebied der pygmeeën, een ingrijpend program van eigen hulp uitgevoerd. Het Pygmy Fund verschaftte hun werktuigen, uitgezochte zaadsoorten, geneesmiddelen en het nodige land om een eenvoudige, goed aangepaste landbouw te beoefenen. Als gevolg hiervan werd de Efé-bevolking die gedurende tientallen jaren drastisch terugliep, tenslotte gestabiliseerd.

Dit was zeker niet gemakkelijk . . . De pygmeeën, die gedurende duizenden jaren uitsluitend van de jacht hadden geleefd, moesten zich zeer

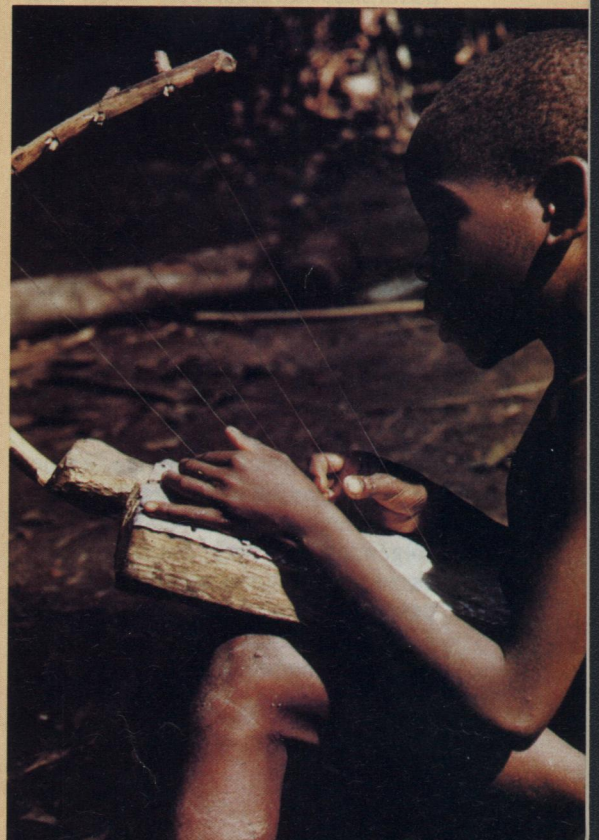
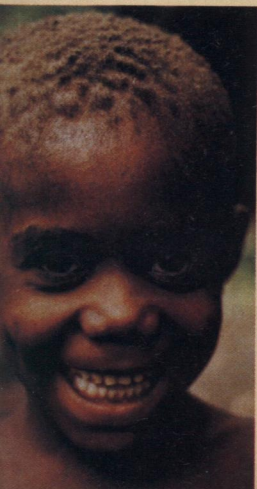
geleidelijk aanpassen aan een heel andere levenswijze, een meer agrarische en veel minder nomadische methode om te overleven. Iedere plotselinge overgang van hun intieme, veilige en vredige woudgebied (dat op bedroevende wijze hoe langer hoe meer verloren ging door het kappen van hout en het aanleggen van koffie- en katoenplantages) naar de brandende, tropische open gebieden buiten het woud, had catastrofaal kunnen zijn. Niet alleen hadden de pygmeeën kunnen bezwijken door nieuwe gemeenschapsziekten (dysenterie, tbc, framboesia, enz.), door hitte of zonnesteken, maar ook had hun hoogst belangrijke culturele identiteit verloren kunnen gaan, hun morele waarden en natuurlijke waardigheid, hun eenvoudige wijsheid en (zelfs bij de „hoogste” beschavingen zelden aangetroffen) opmerkelijke familieverband.

Om deze moeilijke overgang doel-

matig aan te pakken, begon ik de pygmeeën reeds in 1957, in een heel eenvoudig type landbouw in te wijden (gedetailleerd beschreven in mijn boek *Congo Kitabu*). Gedurende de volgende 16 jaar raakten onze kleine vrienden hoe langer hoe meer vertrouwd met het planten van bananenbomen en het kweken van maniok (cassave), bonen, aardnoten, bataten, rijst enz. Maar landbouw werd niet als het enige alternatief voor overleven aangeboden. Jammer genoeg werd het woud in die periode steeds meer vernietigd, tezamen met het voedsel, het onderkomen, de kleding en de geneesmiddelen die het verschaft. In 1974 werd het volstrekt noodzakelijk de grootste spoed te zetten achter het beoefenen van landbouw om de dreigende ondergang van dit zuivere pygmeeënras te voorkomen.

Ofschoon hun aantal in 1972 en 1973 met ongeveer 25% daalde, sta-

PYGMY FUND BIEDT HULP. Sojahoonzaden, en schoffels gereed voor distributie (foto's links boven). Het gereedschap varieert in grootte van schoffels voor beginners tot geïmporteerde schoffels voor ervaren pygmeeën. Kapmessen worden ter plaatse gemaakt. Shirts zijn een beloning voor speciale prestaties en worden gedragen bij bezoek aan een groot dorp. Op de grond bakken met zaadsoorten, zeep en cadeautjes voor de kinderen. De auteur bezoekt jaarlijks zijn Efé-pygmeeën-vrienden.

biliseerde het zich eind 1974 op ongeveer 3800 zielen (t.o.v. de bevolkingsgrootte in 1935 en 1825 respectievelijk 10 en wellicht slechts 1%). De volgende vier jaar werd het aantal overlevende pygmeeën op nogal wonderbaarlijke wijze constant gehouden. Dit was mogelijk door de hulp van vele *Echte Waarheid*-lezers en andere vrienden, waardoor het mogelijk was het volgende te bereiken:

Een aanzienlijke toename van de verspreiding van gereedschappen die geleidelijk in vorm en grootte aan de behoeften der pygmeeën zijn aangepast; het nauwkeurig selecteren van zaadsoorten en plantagegronden; de verbetering der betrekkingen met de ingewikkelde organen van plaatselijke administratieve, traditionele, politieke en militaire autoriteiten in Zaïre (voorheen Belgisch Congo). Ik gaf opdracht voor een zorgvuldige volkstelling en voerde verbeteringen in op het gebied van sanitaire voorzieningen en hygiëne (dringend noodzakelijk voor de meer gevestigde kampementen); een voortdurend toezicht op de houding van de grotere Afrikanen jegens de pygmeeën om iedere vorm van uitbuiting, onderdrukking of onrecht te voorkomen; het behoud met alle mogelijke middelen van het kleine stuk bewoonbaar woud dat nog voor de pygmeeën beschikbaar was.

Om dit alles te bereiken, diende ik gedurende de afgelopen twaalf jaar elk jaar weer voor een bepaalde periode in het gebied van de pygmeeën te verblijven. Ieder jaar werd ik geconfronteerd met nieuwe problemen, nieuwe uitdagingen, nieuwe tegenslagen . . .

Ironisch genoeg bleken de soort problemen of moeilijkheden die dreigend voorspeld waren door wetenschapsmensen zoals studeerkamerantropologen en sociologen, volkomen verkeerd gezien, zoals ik wel had verwacht. Omdat ik zeker wist dat de pygmeeën eenvoudig niet gelijkgeschakeld konden worden met andere nomadenstammen in Afrika. Onder deze voorspellingen of „geprojecteerde gedragspatronen” (!) waren de volgende: (1) door het woudleven vaarwel te zeggen om landbouw te beoefenen, zullen de pygmeeën bijna onmiddellijk hun culturele waarden verliezen en speciaal hun traditionele moraal; (2) als gevolg van deze cultu-

rele schok zullen ze psychisch en fysiek verzwakken en als vliegen sterven door dodelijke epidemieën; (3) het landbouwprogram was tot volledige mislukking gedoemd, want: a) de pygmeeën wisten niets van landbouw, b) zelfs als ze ermee begonnen, zouden ze de hele zaak opgeven, daar ze niet aan voortdurende zware arbeid gewend zijn, c) het gereedschap dat hun wordt gegeven, zal bijna onmiddellijk aan de financieel sterkere en langere zwarte bevolking worden verkocht en als gevolg daarvan d) zullen ze eindigen als „jammerlijke kleine dronkaards” (daar de pygmeeën, net als vele andere Afrikanen, hun geld merendeels aan inheems bier zullen besteden . . .); (4) de pygmeeën zijn louter een „ecologische enclave” in hun eigen woud en hun enige middel tot voortbestaan is het woud te behouden en hen met rust te laten. En hun conclusie was (5) daar het woud door het binnendringen der beschaving ten onder gaat, moeten de pygmeeën ook ten onder gaan en er is niemand die daar iets aan kan doen . . .

Nu, *wij* hebben er iets aan gedaan, alle genoemde „wetenschappelijke” voorspellingen ten spijt. Waar men eenvoudig geen rekening mee hield, is het feit dat de Efé-pygmeeën, met hun aangeboren sterke karakter en natuurlijke moraal, veel meer nodig hadden dan slechts een verandering van omgeving, van activiteit of zelfs het euvel van geld om hun vrije, stabiele, sterke en onbuigzame gaardheid te vernietigen of ook maar te verstoren. Zij weten niet dat de pygmeeën, die zo dicht leven bij de schone werkelijkheid van de natuur en haar Schepper, in hun argeloze, geen misdaad kennende levenswijze niet gebukt gaan onder de last van de zogenaamde „menselijke natuur” die zo vaak gebruikt wordt als excuus voor al het kwaad van de „beschaafde” samenlevingen. Zij hebben het geloof dat God hun gaf. Wat de „experts” die mij vanaf het begin trachtten te ontmoedigen, niet beseften, is dat de enige manier waarop ik hen kon helpen, was hun behoeften te begrijpen en de campagne „Pygmeeën in nood” te voeren op de grondslag van wederzijds begrip, vertrouwen en heel veel geloof.

Ik leg onze kleine vrienden bijvoorbeeld uit dat hun gereedschap

hen in staat zal stellen hun kinderen te voeden en uiteindelijk te overleven, en zij vertrouwen mij. Tot nu toe is mij geen enkel geval bekend van een stuk gereedschap dat verkocht is „om dronken te worden”. De enige mededelingen omtrent enkele vermiste gereedschappen betroffen gevallen van diefstal door de langere, minder „primitieve” burenen. In feite werd ik geconfronteerd met problemen die totaal verschilden van wat men had „voorspeld”. Een daarvan is de onwil van de bestaande boeren om de „concurrentie” van de pygmeeën te aanvaarden; een ander probleem is eenvoudig mijn eigen voortbestaan wanneer ik in Afrika ben.

Zo werd ik op mijn laatste reis, in juli-augustus 1979, door een dodelijke vorm van malaria getroffen, terwijl ik midden in het Pygmeewoud was; ik was niet in staat mij te verroeren, en raakte in coma. Ik had weinig kans het te halen daar ik ruim 100 mijl verwijderd was van betrouwbare medische hulp en omdat ik, reeds aan het eind van mijn missie, al mijn medicijnen aan zieke mensen gegeven had. Gedurende die 10-daagse beproeving werd er een bandopname gemaakt, getiteld „*It's worth it!*” (*op verzoek beschikbaar voor donateurs). Ondanks deze pijnlijke onderbreking heb ik, met Gods hulp, het veldprogram van het Pygmy Fund kunnen voltooien.

En, om u zeer bemoedigend nieuws te geven, het *help-uzelf-program* dat verleden jaar werd gestimuleerd door de massale aanvoer van sojabonen, bereikte (al was het niet overall een succes) het tastbare resultaat van een bevolkingstoename — vooral door het in leven houden van de bejaarden. Aangezien bij de pygmeeën de oude mensen altijd het laatst willen eten, waren zij dikwijls gedurende de vroegere moeilijke jaren de eerste slachtoffers.

Maar nu, met de verhoogde aanvoer van voedsel, zoals de soja, leven de bejaarden langer. Ik ben bijzonder blij te kunnen zeggen dat dientengevolge gedurende de laatste zes maanden 32 geboorten en slechts 3 sterfgevallen gemeld werden in het gebied waar de soja op zijn best was; en van deze 3 sterfgevallen was slechts één een bejaarde. Een dergelijke bevolkingsaanwas is nooit eerder geregistreerd. (Zie verder pagina 29)

Tass van Sovfoto

HET SCHRIKBEELD van een GIFGASOORLOG

door Jeff Calkins

OPNIEUW wordt de wereld geconfronteerd met de massale aanmaak van gifgaswapens.

Het Pentagon is uit op een spectaculaire opvoering van het vermogen tot chemische oorlogvoering waarmee miljarden dollars gemoeid zijn. De Sovjetunie wordt ervan verdacht zich in Afghanistan van chemische wapens te bedienen. Frankrijk houdt belangrijke voorraden gifgas aan. En dit alles terwijl de besprekingen in Genève om tot afschaffing van chemische wapens te komen, zich in details verliezen.

Zenuwgas nieuwe stijl

De nieuwe generatie gifgas is niet het mosterdgas oude stijl uit de Eerste Wereldoorlog. Het is *veel* dodelijker. Het is *zenuwgas*. Een druppeltje op uw huid veroorzaakt de dood.

Zenuwgas leidt tot een verlamme, verstikkende dood. De nieuwe generatie zenuwgassen — „sa-

rin”, „soman” en „VX” — tast de scheikundige stoffen in uw zenuwstelsel aan, die boodschappen naar en van uw hersenen overbrengen. Deze afbraak van neurotransmitters leidt op haar beurt, om met de *Scientific American* te spreken, tot „hevige transpiratie, ophoping van slijm in de luchtwegen, vernauwing van de luchtpijpvertakkingen, vermindering van het gezichtsvermogen, oncontroleerbare braakneigingen en een niet te stuiten stoelgang, stuiptrekkingen en tenslotte verlamming en het onvermogen om adem te halen. Toch kan het, als de dosis klein is of alleen via de huid wordt ontvangen, uren duren eer het slachtoffer dood is.”

Onheilspellend genoeg vormt gifgas juist voor de burgerbevolking een dodelijke bedreiging. De *Scientific American* schat dat wolken zenuwgas nog op een afstand van 20 km in de windrichting onbeschermd burgers kunnen doden. En tot 40 km ver

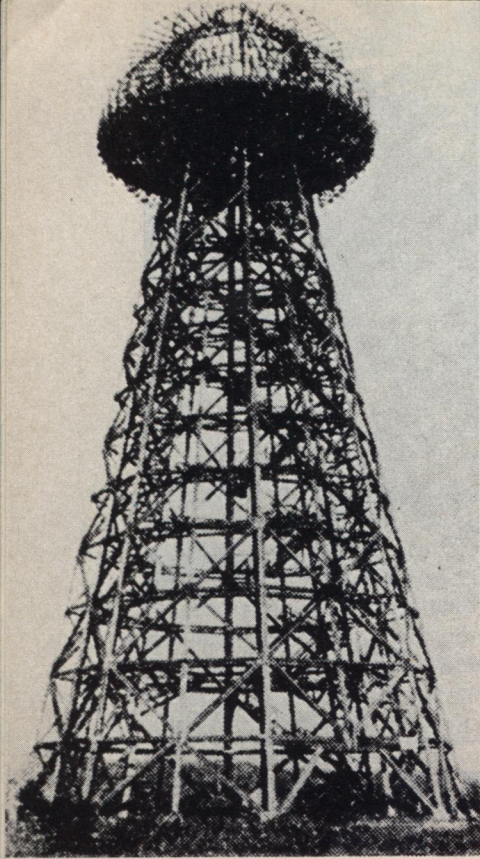
zou men uitgebreid zenuwletsel oplopen ook al zou men misschien niet doodgaan.

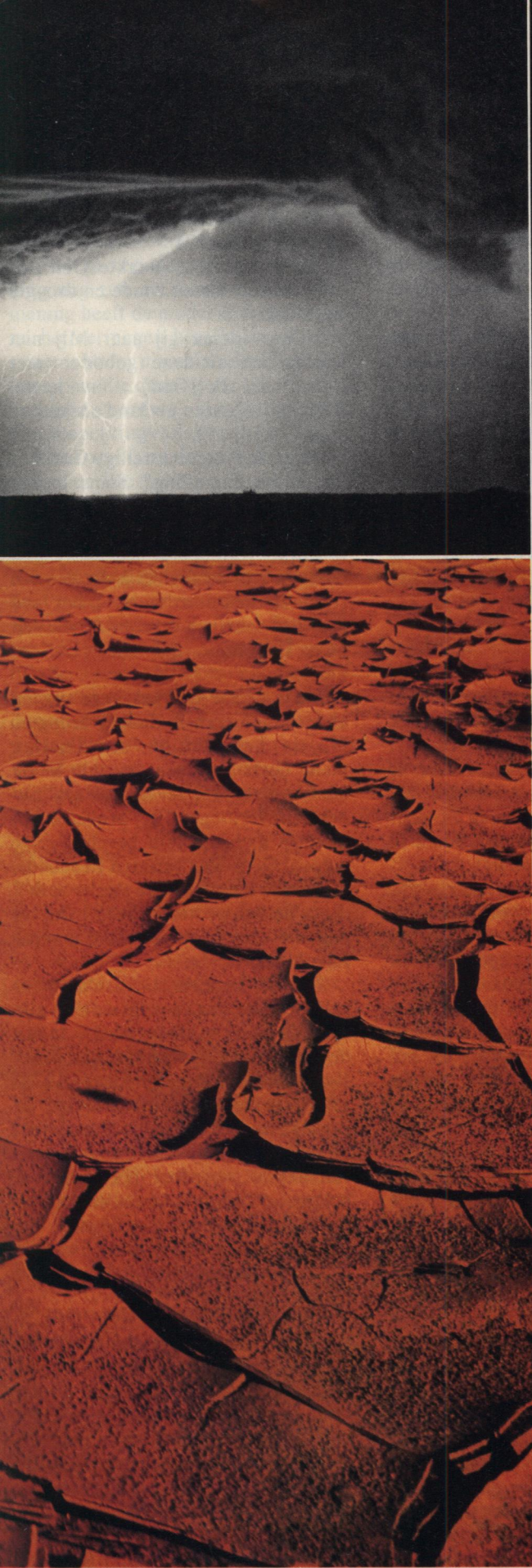
Wedijver tussen de grootmachten

Elk van de supermogendheden in deze wereld houdt er indrukwekkende voorraden dodelijk zenuwgas op na. De VS beschikken over *drie miljoen artilleriegranaten* met sarin en VX, duizenden sarinbommen en nog eens honderdduizenden landmijnen met zenuwgas. Wanneer men het gewicht van de granaten meerekent, bezitten de VS 150.000 ton gifgas — voor twee derden bestaande uit de nieuwe generatie zenuwgas.

Westerse militaire autoriteiten zijn van mening dat de voorraad van de USSR vele malen groter is dan die van Amerika.

Daar komt bij dat de crisis in Afghanistan nogal wat berichten heeft doen uitlekken over mogelijk
(Zie verder pagina 28)

Het verbazingwekkende verhaal van een wereldomspannende weersverstoring

door Jeff Calkins

Wat was de oorzaak van het ongeveer gelijktijdig optreden van de bizarste weersomstandigheden van de afgelopen eeuwen? Wat veroorzaakte in één-en-hetzelfde jaar al die droogteperioden, aardbevingen, hittegolven en sneeuwstormen? Wat of wie steekt er achter al die absurde weersomstandigheden van de afgelopen jaren?

WAAROM deed zo'n groot deel van het weer in de wereld in zo'n korte spanne tijds zo vreemd? Het leek wel of het weer in de hele wereld, zoals de *New York Times* het uitdrukte, ruim een jaar lang (ongeveer van de vroege zomer van 1976 tot de nazomer van 1977) „dolgedraaid” was.

Waarschijnlijk herinnert u zich het abnormale weer van die dagen. Maar weet u wel *hoe* bizar de weersomstandigheden en die aardbevingen eigenlijk wel waren?

- Na een kalme periode van 15 jaar, toen zich slechts eens in elke drie of vier jaar reusachtige aardbevingen van meer dan 8 op de schaal van

HET WEERBEELD OVER DE HELE WERELD is in de jaren 70 zeer bizar geweest. Vele gebieden zoals Californië (onder) werden geteisterd door hevige droogte. Tangshan, China, werd getroffen door een van de hevigste aardbevingen van deze tijd (midden boven). Een ongewoon onweer trof enkele belangrijke schakelstations waardoor de blackout in New York ontstond (rechts boven). De rond de eeuwwisseling levende uitvinder Nikola Tesla die elektriciteit kon overbrengen zonder leidingen (boven, links en uiterst links), was van mening dat elektromagnetische golven het weer konden beïnvloeden.

PT-foto's: boven van links naar rechts: Courtesy of OMNI Publications; Courtesy of OMNI Publications; UPI; Wide World.

Richter voordeden, waren er binnen een jaar drie van dergelijke bevingen! Zij gingen vergezeld van nogmaals tien bevingen van 7 op de schaal van Richter.

- Op 28 juli 1976 werd Tangshan in China door de meest verwoestende aardbeving van deze tijd getroffen. Er stierven tussen de 650.000 en 800.000 mensen.

- Europa als geheel leed onder de „droogte van de eeuw”. Frankrijk beleefde haar ergste droogte in 250 jaar. Engeland had zijn ergste droogte in 250 jaar. In vele streken werd het water gerantsoeneerd.

- Noord-Italië had zijn ergste droogte in 30 jaar. Maar ook Oost-Europa had van de droogte te lijden.

- West-Canada had de laagste regenval in een eeuw.

- Mexico zuchtte onder ernstige droogte in de staten Sonora en Sinaloa.

- Ook elders trof men gebieden van grote droogte aan; ze lagen zover uiteen als Brazilië, het Caribische gebied, Australië, Zuidoost-Azië, China, Noord-Korea, Tanzania en Kenia.

- Californië werd door de ergste droogte in zijn geschiedenis getroffen, en ook de rest van het westen der VS werd het slachtoffer van extreme droogte.

- Het zuiden en zuidoosten van Amerika werden evenals het middenwesten door buitensporige droogte getroffen.

- In het noorden van de VS werden Minnesota en Wisconsin door droogte geteisterd; hetzelfde was het geval met Maryland en Delaware aan de oostkust.

- Oostwaarts van de Rocky Mountains beleefden de VS een van de koudste winters uit de geschiedenis. In veel Amerikaanse steden waren nog nooit zulke lage temperaturen geregistreerd.

- Er viel sneeuw in het normaliter zonnige Miami in Florida, terwijl Alaska zich in het hartje van de winter in betrekkelijk warm weer mocht verheugen.

- Er waren grillige warmteperiodes in het hartje van de Braziliaanse winters.

- Zomer 1977 werden Noord Amerikaanse steden door record-hittegolven geteisterd.

- „Natuurlijk” onweer veroor-

zaakte een ongelooflijk groot aantal bosbranden in de droge wouden van het Amerikaanse westen en van Alaska.

- Warmteonweer dat ettelijke malen toesloeg, trof tal van schakelstations in de omgeving van de stad New York en was de aanstichter van de iedereen tot wanhoop drijvende blackout van juli 1977.

- Maart 1977 danste de bliksem boven Timmons in Ontario (Canada) langer dan een uur in een volmaakt patroon in de rondte en beschreef daarbij een cirkel van 360 graden, wat een vreemdsoortig noorderlichteffect opleverde.

- Intussen genoot de Sovjetunie van ongewoon goed winterweer.

Wat was er gebeurd? Waarom al die vreemde verschijnselen tegelijk — en over de gehele wereld?

Parallellen in de bijbelse profetie

De bijbelse profetie onthult dat de periode vlak voor de terugkeer van Jezus Christus (om het Koninkrijk Gods over deze, door zonde bezochte en door Satan misleide wereld te vestigen) veelvuldig geteisterd zal worden door aardbevingen en door chaotische weersomstandigheden, in het bijzonder door droogten.

Luister naar deze verbazingwekkende profetie, die slaat op onze tijd:

„En Ik, Ik heb u de regen onthouden, toen het nog drie maanden vóór de oogst was; en Ik liet het regenen op de ene stad, maar op de andere stad liet Ik het niet regenen; de ene akker werd beregend, en de andere, waarop geen regen viel, droogde uit. En twee, drie steden wankelden naar één stad om water te drinken, maar zij werden niet verzadigd. Toch hebt gij u niet tot Mij bekeerd, luidt het woord des Heren” (Amos 4:7-8).

Bovendien maakt Gods geopenbaarde Woord het volkomen duidelijk dat deze droogte het gevolg is van zonde: „Toch hebt gij u niet tot Mij bekeerd.”

In zijn gebed bij de inwijding van Gods tempel, zei koning Salomo: „Wanneer de hemel gesloten blijft, zodat er geen regen komt, daar zij [het volk Israël] tegen U gezondigd hebben, en zij te dezer plaatse bidden, uw naam belijden en zich van hun zonde bekeren, omdat Gij hen vernederd hebt, hoor Gij dan in de

hemel, vergeef de zonde van uw knechten en van uw volk Israël, — want Gij wijst hun de goede weg waarop zij moeten wandelen — en geef regen op uw land, dat Gij uw volk ten erfdeel geschonken hebt” (2 Kron. 6:26-27).

En in Leviticus maakte God zelf het verband tussen zonde en droogte duidelijk:

„Maar indien gij naar Mij niet luistert en al deze geboden niet doet . . . zal Ik [God] . . . uw hemel maken als ijzer en uw land als koper” (Lev. 26:14, 19).

Maar hoe bewerkstelligt God een dergelijke afstraffing? Soms brengt Hij het weer rechtstreeks in de war door middel van zijn eigen bovennatuurlijke vermogens. Zo verklaarde God via zijn profeet Elia dat er geen regen of zelfs maar dauw op het land zou zijn vanwege de zonden van het huis Israëls in die tijd (1 Kon. 17:1).

Maar zonde kan het weer ook op andere manieren in de war brengen. Nu de hebzuchtige, strijd lustige mens Gods weg van gevende liefde heeft verworpen, zal hij, als dat binnen zijn vermogen ligt, proberen het weer te dwingen zijn bevelen op te volgen. Gods weg verlaten hebbende, komen de mensen in de sterke verleiding het weer naar hun hand te zetten — ook al betekent dat enorme schade voor anderen.

Zou het kunnen zijn dat de mens zelf, door de weg te volgen die in zijn ogen de juiste is, de oorzaak was van de verschrikkelijke periode van chaotische weersomstandigheden in 1976-1977? Is het mogelijk dat God de zondige mens toestond te experimenteren op gevaarlijke nieuwe terreinen van kennis waardoor het weer „op hol sloeg”? Zijn er nieuwe experimentele superwapens in de maak die in staat zijn de weerpatronen van de wereld te veranderen?

Nieuwe atmosferische superwapens

De Engelse uitgave van *De Echte Waarheid* was de eerste die zo'n vijf jaar geleden — vlak voordat het weer in de wereld zulke kuren ging vertonen — de mogelijkheid van een nieuw soort superwapen aan de orde stelde. Hoofdredacteur Herbert W. Armstrong onthulde zijn lezers bij die gelegenheid:

„De Sovjetleider Leonid Brezjnev

haalde onlangs in vijfkolomskoppen de voorpagina's van de kranten, met zijn tot de gehele wereld gerichte aansporing om tot een volledig verbod van de aanmaak van nieuwe wapens te komen, waarvan de massale vernietigingskracht die van de waterstofbom en andere kernwapens in verschrikking nog zou overtreffen. Naar zijn mening heeft de moderne technologie nu het vermogen bereikt om nieuwe systemen voor massale vernietiging te scheppen, die onder geen enkel internationaal verdrag inzake bewapeningsbeperking vallen.

Maar wat is nu de werkelijke betekenis van Brezjnevs voorstel?

Is de Sovjetunie bezig een dergelijke nieuwe methode van massale verwoesting te ontwikkelen? Is hij bang dat de VS, China of een andere grootmacht aan iets van deze aard werken? Beschikt hij over geheime informatie over dergelijke activiteiten? Of zoekt hij alleen maar vette krantekoppen om zijn persoonlijk prestige als wereldleider op te vijzelen?

Hoe het ook zij, het zou dwaasheid zijn dat laatste aan te nemen en er verder de schouders over op te halen."

Mysterieuze Sovjettuitzendingen

Net toen de wereld begon aan haar periode van merkwaardig weergedrag, begonnen de radioverbindingen in de wereld last te krijgen van verspreide uitbarstingen van plotseling optredende storingen. Deze storingen werden veroorzaakt door signalen van de in de Sovjetunie opgestelde, krachtigste radiozenders ter wereld. Deze radiosignalen zijn minstens viermaal zo sterk als alle andere in de wereld.

In juli 1976 begonnen deze signalen een *regelmatige basis* te krijgen, ook al zijn er rapporten dat er al in 1971 af en toe zulke uitzendingen plaats hadden.

Van 1976 af hebben deze signalen duchtig huisgehouden onder de kortegolfverbindingen. In 1977 beklagden zowel Europese als Amerikaanse telecommunicatie-autoriteiten zich bij de Sovjets. Volgens het weekblad *Time* antwoordden de Sovjets dat zij bezig waren „experimenten” uit te voeren die ongelukkigerwijs „kortdurende storingen in het radioverkeer konden aanrichten”.

Maar nu blijkt dat deze „experi-

mentele” radio-uitzendingen mogelijk zelfs de wereldweerpatronen hebben gewijzigd. Een autoriteit op het gebied van meteorologische oorlogvoering, de voormalige onderzoeker van de „denktank” van het Pentagon, Lowell Ponte, onthulde aan ons:

„Bepaalde radio-uitzendingen brengen verandering in het aardmagnetische veld. De reusachtige windrivieren in de lucht hebben evenals de z.g. straalstromen de neiging de lijnen van dat magnetische veld te volgen. Als je dit veld dus afbuigt, of wanneer je reusachtige elektrische staande golven in de dampkring gaat opwekken, zoals onze regering bekend is dat de Sovjets hebben gedaan, buig je ook die windstromingen af, en waar zij heen gaan, gaat ook het weer naar toe.”

Inderdaad rapporteerden meteorologen na het begin van de radio-experimenten der Sovjets dat de normale weercirculatie werd geblokkeerd door bepaalde effecten — zoals hogedrukgebieden — die zich uitstrekten langs de west- en de oostkust van Noord-Amerika en langs de Russisch-Poolse grens tot aan Finland. Deze hogedrukgebieden bevonden zich op dezelfde plekken als de gigantische staande radiogolven met golflengtes van meer dan 1600 kilometer en frequenties tussen de 4 en 26 Hertz (aantal trillingen per seconde) — hetzelfde frequentiebereik waarvan de Sovjets zich bedienden. (Zie: *The Lost Secret of Tesla* door Edward Campbell in *Science Digest* van oktober 1978.)

Een aantal geleerden heeft onderzocht welke uitwerking radiosignalen op het weer hebben. Zo ontdekte Robert Helliwell van Stanford University dat radio-energie van zeer lage frequentie — zoals die door de Sovjets wordt uitgezonden — een „elektronische regen” in de ionosfeer van de aarde kan opwekken, waardoor het weer daaronder onvermijdelijk van patroon verandert.

Dr. Walter Orr Roberts, die voor het nationale centrum voor atmosferisch onderzoek van de VS heeft gewerkt, sprak al in 1967 de veronderstelling uit dat veranderingen in de ionosfeer tot de vorming van wolkenbanken zouden kunnen leiden, die op hun beurt weerswijzigingen zouden kunnen uitlokken. En in 1973

maakten dr. Roberts en een andere wetenschapsman, verbonden aan het nationale bureau voor oceanologisch en atmosfeeronderzoek, hun ontdekking bekend dat de magnetische stormen welke de Aurora Borealis veroorzaken — het noorderlicht — ook het weer boven de Golf van Alaska beheersen — dat op zijn beurt bepalend is voor het weer in een groot deel van Noord-Amerika.

In feite is het zelfs zo dat nu de geleerden weten dat elektromagnetisme (radiosignalen zijn een vorm van elektromagnetisme) het weer beïnvloedt, velen tot de opvatting zijn gebracht dat zonnevlekken — die grote hoeveelheden elektromagnetische energie afgeven — invloed hebben op de weerpatronen. (Zie *The Cooling* door Lowell Ponte, Prentice-Hall, 1976, blz. 57 en 169.)

Deksel op de doos van Pandora

Vrijwel op dezelfde tijd waarop Sovjetpresident Leonid Breznev waarschuwde voor wapens, „nog vreselijker dan kernwapens”, deed de Sovjetunie op de Geneefse Conferentie van de Ontwapenings Commissie een krachtige poging om milieu-oorlogvoering uit te bannen.

Het is in dit verband van betekenis dat op de Geneefse Conferentie ook het gebruik van radiosignalen om weerpatronen te wijzigen aan de orde werd gesteld. In een door de Canadese regering verspreide verhandeling werd gewaarschuwd tegen een aantal denkbeelden om het klimaat te wijzigen: „Veranderingen in zeeën en oceanen, het opwekken van vloedgolven, het uitlokken van aardbevingen en vulkaanuitbarstingen, en de introductie van elektromagnetische golven in de atmosfeer” (Reuter, 9 augustus 1975).

Voorts legde de Sovjetunie op de Conferentie een verklaring af welke erop wees dat zij zich ten volle bewust is van de gevaren — en de potentiële mogelijkheden — van een milieu-oorlog:

„Zonder de oorlog te verklaren kan een agressor in het geheim jarenlang (weersveranderings)-methoden toepassen op haar uitgekozen slachtoffers”.

Na een jaar van de meest ongeloflijke weersomstandigheden tekenden de Sovjetunie, de VS en 29 andere landen tenslotte op 18 mei

1977 een overeenkomst waarbij de milieu-oorlog werd uitgebannen.

Verschrikkingen van laatste oordeel

Er is nog een kant aan de Russische radio-experimenten die in het oog moet worden gehouden. Experimenten als deze kunnen nl. deel uitmaken van een geheel nieuwe benadering van de natuurkunde, die afschuwelijke consequenties zou kunnen hebben: kunstmatige aardbevingen, dodelijke stralen, of elektrische stormen die de mens naar willekeur op elke plek op aarde zou kunnen opwekken.

De Sovjets nemen de denkbeelden van de rond de eeuwwisseling levende uitvinder Nikola Tesla bijzonder serieus. Tesla heeft een tijd voor Edison gewerkt, maar hij was zelf een beroemd uitvinder. Zo was hij het bijvoorbeeld die de commerciële toepassing van elektrische wisselstroom mogelijk maakte.

Maar Tesla's denkbeelden bleven niet beperkt tot zulke huis- tuin- of keukenzaken als wisselstroom. Tesla meende dat de aarde zelf een elektrische geleider was, en dat zij zelfs haar eigen elektromagnetische „frequentie” had. Door op de juiste frequentie „af te stemmen” zou je theoretisch onbeperkte hoeveelheden energie aan de aarde kunnen onttrekken. Bovendien zou je een ontzaglijke hoeveelheid elektrische energie naar elke willekeurige plaats op aarde kunnen schuiven. Tot Tesla's befaamdste experimenten behoorde dan ook het laten oplichten van gloeilampen zonder dat ze met een zichtbare krachtbron verbonden waren, en het produceren van kunstmatige bliksem.

We kunnen op dit moment niet met zekerheid vaststellen of bepaalde elektrische stormen — de hete bliksem die in Alaska bossen verwoestte of het onweer dat de „blackout” in de stad New York veroorzaakte, het gevolg waren van Sovjet-„experimenten”, gebaseerd op de theorieën van Tesla. Maar let nu eens op het bewijsmateriaal dat in deze richting wijst:

— Het hevige onweer dat de blackout van New York veroorzaakte, deed zich voor toen de Sovjetradio-uitzendingen op volle kracht aan de gang waren.

— De lugubere pulserende bliksem boven Timmons (Ontario) viel

eveneens samen met de Sovjetuitzendingen, en er is nog steeds geen „natuurlijke verklaring” voor gegeven.

— Een Sovjetgeleerde bracht verscheidene maanden in de Canadese stad Quebec door met het ondervragen van Tesla's laatst bekende nog levende assistent, Arthur Matthews. Kort daarna begonnen de Sovjets met hun radio-„experimenten”.

— De aardbeving van Tangshan werd onmiddellijk voorafgegaan door vreemdsoortige elektrische hemelverschijnselen en gevolgd door uitzonderlijk sterke radiostoringen. Inderdaad was een van de redenen van het hoge aantal slachtoffers dat er vlak na de trillingen een *radio-blackout* intrad. Lees dit bizarre verslag van de Tangshan-beving in de *New York Times* van 2 juni 1977:

„Net voor de eerste beving, de afgelopen zomer om 3.42 uur in de ochtend, lichtte de hemel boven Tangshan op „alsof het dag was”, waardoor duizenden mensen wakker werden die dachten dat iemand het licht in hun kamer had aangedaan. Het veelkleurige schijnsel, hoofdzakelijk rood en wit, werd tot op een afstand van meer dan 300 km waargenomen.

Zo'n 800 meter van de breuklijn, die van het noord-noordoosten naar het zuid-zuidwesten liep, werd alle maïs op een akker ter grootte van een luchthaven omvergeworpen; alle stengels in één-en-dezelfde richting, als door een gigantische windvlaag. De bladeren van een groot aantal bomen in de omgeving waren geroosterd en opgekruld door de hitte en tuinbouwgewassen waren aan een kant verzengd als door een vuurbol.”

De Tangshan-beving gebeurde in de eerste maand van de Sovjetuitzendingen — mogelijk op een moment waarop de wetenschappers zich nog niet ten volle realiseerden wat er zou kunnen gebeuren wanneer omvangrijke hoeveelheden elektromagnetische energie rond het aardoppervlak verschoven werden.

Rol in de profetie

„Kunt gij de bliksemen uitzenden, zodat zij heengaan en tot u zeggen: Hier zijn wij?” vroeg God aan Job (Job 38:35). Het punt was dat de nietige Job, met al zijn vroomheid, niet in staat was het weer naar zijn

verkiezing te bestemmen. Zoals God het stelde: „Kunt gij uw stem tot de wolken verheffen, zodat een stroom van water u bedekt?” (Job 38:34.)

Zijn de Sovjetwetenschappers erin geslaagd datgene te doen waarvan God tegen Job had gezegd dat hij het niet zou kunnen? Het is heel goed mogelijk dat zij in staat zijn het weer te beïnvloeden — mogelijk drastischer dan door alles wat de mens tot nu toe heeft bedacht (met uitzondering van Nikola Tesla) — maar het kan zijn dat zij dat proces niet goed genoeg beheersen om het weer te dwingen naar hun pijpen te dansen zonder de mogelijkheid van een terugslag.

Hoe dat zij, nadat de VS in snelle opeenvolging drie van de koudste winters hadden beleefd die zij ooit gekend hebben, keerden de temperaturen de afgelopen winter zowel in Amerika als in de Sovjetunie tot normale waarden terug.

Er bestaan ook andere verklaringen voor de radio-experimenten van de Sovjets. Een bron die relaties onderhoudt met de Amerikaanse Inlichtingendienst gelooft dat er sprake is van pogingen om een achter-de-horizon-radar te ontwikkelen — een noodzakelijke voorwaarde voor een anti-raket-systeem.

De *Ottawa Journal* daarentegen speculeert dat de experimenten deel uitmaken van een poging om in het geval van een kernoorlog de radioverbindingen gaande te houden. En sommige Amerikaanse bewonderaars van Tesla zijn op grond van het feit dat de frequentie van de radiogolven vrijwel identiek is aan die van sommige menselijke hersengolven, tot de veronderstelling gekomen dat de proefnemingen deel uitmaken van een wereldomspannende poging tot beheersing van de menselijke geest, of althans tot gedragsbeïnvloeding.

Op dit moment valt hierover niets met zekerheid te zeggen. Maar wel weten wij dat volgens de bijbelprofetie droogte (Amos 4:7-8, Lev. 26:19-20) en aardbevingen (Matth. 24:7) rechtstreekse aanwijzingen kunnen vormen voor het aanbreken van de eindtijd van de menselijke beschaving zoals wij die thans kennen.

God heeft grote heidense supermachten als zijn instrumenten gebruikt om zondige naties te straffen
(Zie verder pagina 27)

Deel vier:

EEN STEM te midden van GODSDIENSTIGE VERWARRING

Hoe kon de wereld in zo'n warboel terecht komen? Uit deze geestelijke woestijn roept een heldere en krachtige stem de geruststellende waarheid van 's werelds enige en gewisse hoop!

door Herbert W. Armstrong

Hoofdstuk 3

Tweede deel: WIE EN WAT IS GOD?

Het karakter van God de Vader zowel als van Christus wordt gekenmerkt door geestelijke heiligheid, rechtschapenheid en totale volmaaktheid.

Men zou dit karakter in één woord kunnen samenvatten: *liefde*, hier bedoeld als een naar anderen uitgaande, liefderijke zorgzaamheid. Het is de weg van geven, dienen, helpen en delen — niet de weg van nemen en krijgen.

Het is de weg die niets te maken heeft met begeerte, wellust en hebzucht, ijdelheid en egoïsme, wedijver, twist, geweldpleging en vernieling, nijd, jaloezie, afkeer en bitterheid.

Gods natuurlijke aard is de weg van vrede, rechtvaardigheid, genade, geluk en vreugde, die alle uitstralen

naar degenen die Hij geschapen heeft.

Wat en hoe scheidt God?

Aangezien God de Schepper is, moeten we — om Hem te kennen — weten *wat* en *hoe* Hij scheidt en wat Hem daarbij uiteindelijk als hoogste doel voor ogen staat.

Het is Gods hoofddoel om in de door Hemzelf geschapen wezens zijn eigen volmaakt karakter tot ontwikkeling te doen komen.

Maar weet u wel dat er iets is wat zelfs God, met al Zijn kracht en vermogen, *niet kan doen*?

God heeft vele dingen geschapen. Koning David verzucht: „Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt” (Ps. 8:4-5).

Waarom zou God zich om de onbetekenende *mens* bekommeren? In het tweede hoofdstuk van Hebreeën wordt deze zelfde psalm aangehaald en daar onthult Gods Woord dat het zijn voornemen is om in de *mens* het toppunt van volmaaktheid van zijn schepping te realiseren. God kan dit echter niet alleen. Wij zijn geschapen

om ons aandeel te leveren bij deze allerbelangrijkste scheppingsdaad!

Deze schepping van een volmaakt en rechtvaardig karakter in reeds gecreëerde wezens vereist de aanwezigheid van *verstand* in de betreffende schepselen — het vermogen om te denken, te overwegen en beslissingen te nemen. Van alle levende wezens die God geschapen heeft, beschikken er slechts twee groepen — engelen en mensen — over deze verstandelijke vermogens. Dit betekent dat Gods eigen volmaakt, geestelijk en rechtvaardig karakter alleen in engelen en mensen kan worden ontwikkeld.

Op aarde heeft God zowel de flora (de plantenwereld) als de fauna (het dierenrijk) geschapen. Planten, grassen, koren, vruchtbomen en bloemen bezitten leven en vermenigvuldigen zich, maar ze hebben geen hersenen of verstand. Ze missen het vermogen een karakter te ontwikkelen.

De fauna heeft hersenen, maar in tegenstelling tot de mens hebben dieren geen verstand. Dieren bezitten niet hetzelfde bewustzijn als de mens en zij bezitten niet het vermogen tot denken en overmwegen.

Dit betekent dat van alle levensvormen hier op aarde, die uit materie zijn geschapen, alleen mensen Gods karakter kunnen verwerven.

Dit betekent tevens dat Gods schepping van fauna en flora hier op aarde in de eerste plaats voor het welzijn van de mens is bestemd.

Uiteraard schiep God ook engelen met verstandelijke vermogens. Aldus staat vast dat van alle scheppingen Gods er slechts twee — engelen en mensen — in staat zijn karakter te ontwikkelen.

Tweevoudigheid in de schepping

Maar nu iets belangrijks over de *manier waarop* God schiept. Daarbij gaat het om het beginsel van *tweevoudigheid*.

God schiept in *twee fasen*.

Nu ik probeer dit nader te verklaren, moet ik denken aan een bepaald soort meubelzaken. In de meeste steden in de VS vindt men zaken die „onafgewerkt meubilair” of „ruwe meubelen” verkopen. Heel vaak zijn dit spullen van prima kwaliteit, zó van de fabriek, maar niet áf: ze moeten nog gelakt, gebeitst of geschilderd worden. Het is meubilair waaraan nog „de laatste hand” moet worden gelegd.

Zo goed als niemand is ermee op de hoogte dat God de aarde en alle andere planeten in een dergelijke „onafgewerkte” staat heeft geschapen.

In het derde artikel van deze reeks werd erop gewezen dat de engelen zelfs nog vóór de materie werden geschapen. Engelen bestaan uit geest. Engelen zijn door een of ander openbaringsproces „verschenen” aan Abraham (Gen. 18), aan Maria Magdalena (Joh. 20:12) en aan de apostelen (Hand. 1:10-11). Zij verschenen dan in menselijke gedaante. Gewone engelen hebben geen vleugels. Maar er wordt ons geopenbaard dat twee groepen hogere engelen, de serafijnen en de cherubijnen, wel vleugels hebben.

God schiep de engelen toegerust met een verstand, dat groter is dan dat van de mens.

Maar men dient te bedenken — en dit is belangrijk — dat de engelen *in twee fasen* werden geschapen. Het principe van de tweevoudigheid, de dualiteit, gold bij hun schepping pre-

cies zo als bij de schepping van de aarde en van de mens.

Een volmaakt heilig en rechtschapen karakter is iets wat God niet zelf, op bevel automatisch kan scheppen. Hier is de vergelijking met het „onafgewerkte meubilair” van toepassing. God schiep de engelen met verstandelijke vermogens. Daarmee schonk Hij hun tevens het morele vermogen om zelfstandig te kiezen, te denken, te overwegen, tot conclusies te komen en te beslissen.

Definitie van karakter

Sta mij toe hier een definitie te geven van een heilig, rechtschapen, volmaakt geestelijk karakter.

Dit volmaakte geestelijke karakter wil zeggen: het vermogen van elk geschapen wezen met verstandelijke vermogens en een eigen vrije wil goed van slecht te kunnen onderscheiden, te kunnen beslissen en de wilskracht te kunnen opbrengen *het goede te doen* en zich daarbij niets aan te trekken van de begeerte of verleiding het slechte te doen; uiteindelijk de neiging tot het kwade zodanig te onderdrukken dat het doen van het goede tot een tweede natuur wordt.

Maar omdat het goede te doen heel gewoon Gods weg is — de weg van Gods eigen karakter en de weg van Gods wet, en een rechtschapen en volmaakt geestelijk karakter in wezen *Gods* karakter is, zal dat karakter toch van God moeten komen, doch alléén wanneer het betreffende wezen dat nadrukkelijk verlangt!

Bedenk wel: bij de oorspronkelijke schepping van de engelen was het God ónmogelijk zélf dit karakter in hen te leggen of te ontwikkelen. Want dat zou hen tot weinig meer dan robots of machines hebben gemaakt. Er zou dan geen sprake van een echt karakter kunnen zijn.

Daarom kon de schepping van de engelen niet worden voltooid als onderdeel van Gods oorspronkelijke scheppingsarbeid. Hún schepping zou pas volledig zijn, als hun karakter zich — in goede of slechte zin — had gevormd en een deel van hen was geworden; en dit dan overeenkomstig hun eigen begeerte en aandrang.

God plaatste de engelen op de aarde toen deze nog in wording was (Job 38:4-7). De aarde was, precies als het „onafgewerkte meubilair”

nog niet voltooid. Zij was volmaakt voor zover God haar had geschapen, maar het was zijn voornemen de engelen er de laatste hand aan te laten leggen, haar te laten verfraaien en de bruikbaarheid ervan op te voeren. Deze arbeid was dan tevens bedoeld als oefening voor het aankweken van eigenschappen die engelen behoren te hebben. God wilde hen de aarde laten voltooiën met gebruikmaking van de natuurlijke en chemische elementen en met toepassing van de krachten, die reeds op aarde aanwezig waren.

Ten einde hen eendrachtig en in vreedzame harmonie te laten arbeiden en hun leiding te geven bij de ontwikkeling van hun karakter, stelde Hij hen onder zijn eigen goddelijk gezag.

Met de rechtstreekse leiding en de uitvoering van dit wereldomvattende gezag belastte God een superaartsengel Lucifer een van de drie hoogste aartsengelen, die cherubijnen worden genoemd. Zij waren het hoogtepunt van Gods creatieve arbeid voor wat de geestelijke wezens betrof.

Deze Lucifer nu was opgeleid en voorbereid voor de tenuitvoerlegging van Gods gezag. Hij was een van de twee cherubijnen, wier vleugels zich zelfs boven de troon van God uitstrekten. Hij was volmaakt in kennis en kracht vanaf het moment dat God hem schiep, tot de zonde zich in hem openbaarde, die hem tot wetteloze rebellie bracht.

Zolang het gezag van God op aarde gehandhaafd bleef, heerste daar vrede, geluk, vreugde en ook voldoening over hetgeen daar werd gepresteerd.

De bijbel onthult ons niet hoelang deze gelukkige periode aanhield. Dat kan miljoenen jaren zijn geweest maar even goed slechts enkele jaren.

Lucifer echter liet afgunst en nijd jegens God hem tot rebellie aanzetten. Hij raakte vervuld van bitterheid en wrok. Hij verzaakte gehoorzaamheid en samenwerking en stelde zich tegenover God. Deze ommekeer van Lucifer leidde tot gewelddaden en vernietiging. Het licht van Gods waarheid dat ééns zijn geest had vervuld, maakte nu plaats voor volslagen duisternis. Hij verleidde de onder zijn bevelen staande engelen — een derde van alle door God

geschapen engelen — tot een opstand. In zijn grenzeloze ijdelheid trachtte hij zich boven God te verheffen (Jes. 14:12-15) en voerde hij zijn engelen aan bij een invasie in Gods hemel met de bedoeling God zelf te verslaan.

Een ontzaglijke ravage was daarvan het gevolg. De aarde werd daardoor „woest en ledig, en duisternis lag op de vloed”, zo onthult ons Genesis 1:2.

Maar in zes dagen (Gen. 1:2-26) vernieuwde God het aangezicht van de aarde (Ps. 104:30).

Gods gezag op deze aarde werd niet langer vertegenwoordigd door Lucifer. Deze was veranderd in Satan de duivel, en zijn opstandige engelen waren demonen geworden. En het werd nu aan de mens overgelaten om de door Lucifer ingevoerde weg van „nemen” te verwerpen en zich de vacant gekomen positie van de gediskwalificeerde Satan waardig te tonen, en wel door te kiezen voor Gods weg van „geven”, dat is de weg van de liefde. Op deze wijze zou de mens het gezag van God over de aarde kunnen herstellen.

Bedenk wel dat de engelen uit geest geschapen en onsterfelijk zijn. Ze bestaan zelfstandig en bezitten het eeuwige leven. Hun degeneratie tot ijdelheid, wellust, begeerte, afgunst en verwoesting, alsmede hun opstand tegen God en zijn weg (die zijn karakter is), hebben hen overgeleverd aan wrok en verbittering, geestelijke marteling en angst — en dat voor eeuwig en altijd.

Engelen zoals God hen schiep, zijn veruit superieur aan de mens zoals deze heden ten dage is. De engelen die zondigden, waren volkomen bekend met de consequenties van hun opstand tegen God. Zij — en zij alleen — waren volledig verantwoordelijk voor de gevolgen waardoor ze eeuwig straf moeten ondergaan.

Maar we zullen zien dat God met de mensen iets beters voorheeft — zelfs met degenen onder hen die de bijkans onvoorstelbare, ongelooflijke mogelijkheden afwijzen die voor de mens openstaan!

Maar voor we het daarover hebben dient een factor van nog veel meer gewicht te worden behandeld; dan pas is het mogelijk de vraag *wie* en *wat* God is, op de juiste wijze te belichten.

In de vroegste openbaring in de bijbel aangaande de vraag wie en wat God is — Johannes 1:1-4, 14 — worden *twee* Personen genoemd, *niet meer dan twee*.

De volgende openbaring die de Schrift ons, in chronologische volgorde, omtrent Gods bestaan geeft, vindt men in Genesis 1:1: „In den beginne schiep God de hemel en de aarde”. In dit hoofdstuk heb ik nu de schepping van de engelen en hun plaatsing op aarde behandeld. Dit alles werd toegelicht met citaten uit bijbelboeken van zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Genesis 1, vers 2 onthult dan uitermate beknopt de materiële catastrofe, die het gevolg was van de zonden der engelen.

In dit vers wordt namelijk gezegd: „De aarde nu was woest en ledig en duisternis lag op de vloed . . .”

De woorden „woest en ledig” zijn de vertaling van het Hebreeuwse „tohu” en „bohu”, die ook ondergang en verval betekenen. Deze laatste woorden beschrijven de verwoesting die het gevolg was van de zonden der engelen. Deze zonden worden genoemd in 2 Petrus 2:4, waarna vers 5 melding maakt van de vloed, die de gehele zondige wereld van de voortijd — de periode tussen Adam en Noach — overspoelde. De hele aarde werd door een overstroming verwoest.

Het dan volgende vers 6 beschrijft de zonden van Sodom en Gomorra en de verwoesting van deze steden die hiervan het gevolg is.

Deze drie verzen impliceren de materiële chaos waarin de aarde ten gevolge van de zonden der engelen werd gestort.

In Psalm 104:30 lezen we hoe God het gelaat van de aardbodem vernieuwde. Ook wordt hier melding gemaakt van zijn Geest als de *kracht* die deze herschepping bewerkstelligde: „ . . . zendt Gij uw Geest uit, zij worden geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat van de aardbodem”.

Zo laat dus vers 2 van Genesis 1 ons de verwoesting zien, welke het gevolg was van de zonden der engelen op deze aarde. De hele aarde werd door oceanen overspoeld. Het licht van God en Gods rechtvaardige levenswijze waren ten gevolge van de universele zonde verduisterd en van de aarde verdwenen. Het laatste gedeelte van vers 2 luidt: „ . . . en de

Geest Gods zweefde over de wateren”.

Dit is de eerste keer dat in de bijbel wordt gesproken van Gods Geest, die hier wordt vermeld als de goddelijke *kracht*, waarmee God, gebruik makende van „het Woord” (Joh. 1:1), het aangezicht van de aarde vernieuwde. Hij, het „Woord” „ . . . sprak en het was er, Hij gebod en het stond er” (Ps. 33:9). De Geest Gods handelde zoals „het Woord” (dat later Jezus werd) gebod. De Geest Gods is de *kracht* van God, die van God en van Christus uitstraalt.

Men zou hier een vergelijking kunnen maken met de adem van de mens. Het Hebreeuwse woord voor geest is *ruach* en het Griekse woord in het Nieuwe Testament is *pneuma*. Beide betekenen geest, maar ook wind, adem of lucht. In Joh. 3:8 vergelijkt Jezus de heilige Geest van God met de wind, als hij Nicodemus uiteenzet hoe een mens uit de heilige Geest van God moet worden geboren.

„Wat uit de Geest geboren is, is geest”, sprak Hij en om uit te leggen hoe Gods Geest een mens moest doordringen alvorens deze „wederom geboren” kon worden als een onsterfelijk wezen in Gods Koninkrijk, Gods eigen goddelijke familie, zei Hij: „De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heengaat; zó is een ieder, die uit de Geest geboren is”.

Zoals een ademtucht uit een mens, zo stroomt de heilige Geest uit God en uit Christus.

Wat is nu de heilige Geest? Het is de goddelijke, levenverwekkende kracht Gods, die de bekeerde, gelovige christen goddelijk, onsterfelijk leven schenkt — waardoor hij als kind van God verwekt wordt. Maar het is nog veel meer!

Het is de *kracht* die uit God voortkomt en door middel waarvan God schept. Het is de *liefde* van God, welke de bekeerde christen van zijn Schepper ontvangt. Het is het *geloof* van Christus. Het is de Geest die aan het menselijk verstand begrip van de geestelijke waarden verleent. Het is de macht Gods die een kind van God in staat stelt de zonde te overwinnen. Het is deze Geest waardoor God een mens die zich onderwerpt, zich bekeert en gelooft, *zijn karakter* verleent.

Toen David bad tot *Yahwe*, de persoonlijke God uit het Oude Testament, sprak hij deze woorden: „Waarheen zou ik gaan voor uw Geest, waarheen vlieden voor uw aangezicht? Steeg ik ten hemel — Gij zijt daar, of maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde — Gij zijt er; nam ik vleugelen van de dageraad, ging ik wonen aan het uiterste der zee, ook daar zou uw hand mij geleiden . . .” (Ps. 139:7-10)

Wie en wat is God? God is alwetend. God is alom tegenwoordig — overal terzelfder tijd aanwezig! Niet in eigen persoon, gevormd als een mens, maar door middel van de heilige Geest die uit God de Vader voortkomt en tevens uit Christus de Zoon.

Ik ben in staat mijn ogen te richten op sterren die miljoenen lichtjaren van ons verwijderd zijn, maar ik kan ze niet bereiken of er iets mee doen. God kan zijn Geest, vanuit de plaats waar Hij zich in eigen persoon bevindt, op elk punt in het immense universum richten, en bovendien kan Hij *elk* punt bereiken — overal ingrijpen.

Nu terug naar Genesis 1:1: „In den beginne schiep God . . .” Oorspronkelijk werd dit door Mozes, daartoe door God geïnspireerd, geschreven. Mozes schreef in het Hebreeuws en het woord voor God is in die taal *Elohim*, hetgeen een verzamelwoord of -naam is, net zoals b.v. familie, kerk of groep — één familie of gezin telt twee of meer personen, één kerk heeft vele leden en één groep bestaat uit verscheidene personen.

Elohim betreft hier precies dezelfde „personen” die met elkaar de ene God vormen of uitmaken, die worden genoemd in Johannes 1:1: het Woord en God, elk van deze *twee* personen was *God*.

Met andere woorden: *God is een familie*, tot dusverre van slechts *twee* personen: God de Vader en Christus de Zoon. Maar als de heilige Geest van God in iemand woont en deze mens wordt geleid door Gods Geest, dan (Rom. 8:14) is hij de verwekte zoon van God. Maar wanneer Christus in opperste macht en heerlijkheid op aarde terugkeert om het *Koninkrijk Gods* te stichten en het *gezag* van God te herstellen, dat door Lucifer werd afgezworen, dan zullen allen

die van Gods Geest vervuld zijn en daardoor worden geleid, ook *geboren* kinderen Gods zijn. Dan zal de *familie van God* met hersteld goddelijk gezag over alle volkeren heersen!

Het dogma van de drieëenheid dat uitgaat van drie personen, *beperkt* God en het *vernietigt* zelfs het evangelie van Jezus Christus! Zijn evangelie was het goede nieuws van de thans weldra te verwachten komst van Gods Koninkrijk, dat nog de enige hoop is voor deze wereld en zijn in grote verwarring verkerende bevolking!

Het is het dogma van de machtige, valse kerk uit Openbaring 17:5: „. . . een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde”.

Met dat dogma, en trouwens nog andere, heeft Satan het gehele „traditionele christendom” *bedrogen*.

De algemeen aanvaarde leer van het traditionele christendom is dat God een drieëenheid is, dat Hij drie personen is t.w. Vader, Zoon en heilige Geest.

Het drieëenheidsdogma

Op wat voor manier is dit drieëenheidsbeginsel het traditionele christendom binnengedrongen?

Het stamt zeer beslist niet uit de bijbel. Ik heb Openbaring 12:9 geciteerd, waarin staat dat alle volkeren door Satan de duivel zijn bedrogen. Maar hoe kon de sluwe Satan dit dogma in het christendom invoeren?

Het lijkt iets ongelooflijks dat een schepsel als Satan niet alleen de hele wereld kon bedriegen, maar ook het christendom, de geloofsgemeenschap die naar Christus is vernoemd en die wordt verondersteld *zijn* ware religie te zijn. Het lijkt paradoxaal, maar het is Satan toch wel degelijk gelukt!

Hij speelde het klaar door middel van zijn machtige, valse kerk, in het jaar 33 n.Chr. gesticht door Simon de tovenaer, die in het achtste hoofdstuk van het boek Handelingen wordt beschreven als de leider van de Babylonische mysteriegodsdienst. In 2 Koningen 17:23-24 wordt uiteengezet hoe Salmanézer, de koning van Assur (Assyrië) die het noordelijk koninkrijk — dat van Israël — was binnengevallen en dit van 721-718 v.Chr. bezet hield, het volk uit het land Samaria ten noorden van Jeru-

zalem wegvoerde en hen verving door mensen die genoemde Babylonische godsdienst aanhingen. Deze lieden uit Babylon bevolkten dit deel van noordelijk Palestina ten tijde van Christus. In die dagen wilden de Joden uit Judea niets met hen te maken hebben; ze spraken minachtend over „die honden”. Maar in de eerste eeuw onzer jaartelling bleven deze mensen hun heidense Babylonische godsdienst trouw.

In het jaar 33 n.Chr. twee jaar nadat Jezus Christus op die bewuste Pinksterdag vanuit de hemel de Kerk van God had gesticht, begaf de diaken Filippus, die later evangelist zou worden, zich naar Samaria en predikte daar het evangelie van Christus. En bij die gelegenheid kwam de al eerder genoemde Simon naar hem luisteren.

Simon had de bevolking van Samaria als het ware betoverd. De mensen volgden hem als hun leider in de Babylonische mysteriereligie „en allen, van klein tot groot, hielden zich aan hem en zeiden: Deze is wat genoemd wordt de grote kracht Gods” (Hand. 8:10).

Mensen die geloof hechtten aan de woorden van Filippus, die het Koninkrijk Gods predikte, werden gedoopt. En zo werd ook deze Simon gedoopt.

Vervolgens begaf Simon zich naar de apostelen Petrus en Johannes en verzocht hen — voor een omkoopsom — hem ook de heilige Geest te verschaffen. Petrus zette hem toen stevig op zijn nummer, maar dat belette Simon niet zichzelf een christelijk apostel en zijn heidense Babylonische mysteriegodsdienst „christendom” te noemen. Hij aanvaardde het dogma van de „genade” voor vergeving van zonden (iets wat heidense godsdiensten nooit tevoren hadden gekend), maar veranderde en verlaagde deze genade in een vrijbrief voor ongehoorzaamheid aan God (Judas 4). Heel zijn streven was erop gericht zijn heidense godsdienst onder het mom van „christendom” tot een wereldreligie te maken en aldus de politieke macht over de aarde te veroveren.

Simon, de grondlegger van deze namaak-religie, slaagde er niet in dit doel nog tijdens zijn leven te bereiken, maar leiders na hem, die de zetel van hun godsdienst naar Rome ver-

plaatsten, lukte het wel degelijk later de politieke macht over het Romeinse keizerrijk te veroveren alsook over de middeleeuwse opvolger daarvan, het „Heilige Roomse Rijk”. Momenteel is de wederoprichting van dat Rijk in Europa in volle gang!

Omstreeks de jaren '60 van de eerste eeuw had een groot deel van het Midden-Oosten zich van het echte evangelie afgewend om een dwaalleer aan te hangen (Gal. 1:6-7). In de jaren '90 was de apostel Johannes nog in leven en op het eiland Patmos schreef hij het boek Openbaring.

Niet lang daarna trachtte de kerk, die Simon de tovenaer in het jaar 33 n.Chr. had gesticht, het echte christelijke Pascha (zoals Christus de vorm van het Pascha uit het Oude Testament had veranderd) te vervangen door de Babylonische paasviering, een feest ter ere van de godin Astarte, Eastra of Eostra (of Ishtar; cf: de Engelse en Duitse benaming voor Pasen zijn resp. Easter en Ostern).

Na de dood van de apostel Johannes geraakte een van zijn discipelen, Polycarpus in een heftige strijd verwickeld met de bisschop van Rome — destijds de leider van de door Simon gestichte kerk — en wel over de controverse Pascha-Eastra.

Nog weer later voerde een andere discipel van Christus' ware Kerk, Polycrates, een nog fellere discussie over deze zelfde tegenstelling met een latere bisschop van Rome. Deze theologische strijd werd de „Quarto Decimine controversie” genoemd. Polycrates hield staande, zoals Jezus en de oorspronkelijke apostelen dit hadden onderwezen, dat het Pascha moest worden gehouden in de nieuwe christelijke vorm, die door Jezus en de apostel Paulus is ingevoerd (1 Korinthe 11), waarbij brood en wijn wordt genuttigd in plaats van een gebraden offerlam en dat op de vooravond van de 14e Nisan plaatsvindt (in de lente, in de eerste maand van het heilige jaar). Maar de Roomse kerk hield vast aan de heidense Eastra, een feest dat altijd op zondag wordt gevierd.

Omstreeks dezelfde tijd woedde er nog een andere controverse en wel tussen een zekere dr. Arius uit Alexandrië — een christelijk voorganger die in 336 overleed, en een bisschop van Rome over de vraag of God als

een drieëenheid diende te worden beschouwd. Dr. Arius was een fel tegenstander van dit dogma en velen deelden zijn opvatting.

In het jaar 325 riep keizer Constantijn de Grote het Concilie van Nicaea bijeen ten einde deze controversen voor eens en altijd uit de wereld te helpen. Constantijn was toen zelf nog geen christen, maar beoordeelde deze zaken louter als politiek heerser. Het Concilie aanvaarde zowel het dogma van Eastra als dat van de drieëenheid waarna Constantijn als staatshoofd deze uitspraken tot wet verhef. Maar dit nam niet weg dat hij zeer beslist niet bij machte was ze *waar* te maken!

Satan heeft kans gezien de hele wereld te bedriegen zowel wat betreft de vraag wie en wat God is, als wat betreft Christus en de heilige Geest. En hetzelfde geldt voor het *bestuur van God*, dat gefundeerd is op de geestelijke wet van God. In dezelfde mate geldt dit bedrog de kwestie van het hoe en waarom van de mens, de vraag wat behoud is en hoe dit kan worden bereikt, wat het ware evangelie is, wat de Kerk is en waarom deze bestaat, en welke toekomst ons allen wacht.

Wat is God voor iemand?

Het woord „drieëenheid” wordt nergens in de bijbel gebruikt. Ik wil nu volkomen duidelijk maken dat God zichzelf niet tot een dergelijke „drieëenheid” heeft beperkt. De verrassende waarheid is de wonderbaarlijkste openbaring die de menselijke geest ooit zal kunnen bevatten!

De allereerste veronderstelling dat God wellicht een drieëenheid zou kunnen zijn, stamt uit de tweede helft van de tweede eeuw, dat wil dus zeggen: honderd jaar nadat het Nieuwe Testament al grotendeels was geschreven. Het valse „christendom”, door Simon de tovenaer uitgedroefd, heeft dit dogma met grote verbetering verkondigd evenals het heidense „Pasen”. Maar de ware Kerk van God, met als voornaamste Gemeente die van Antiochië, verzetten zich daar energiek tegen. De tegenstelling werd zo groot dat de wereldvrede erdoor werd bedreigd. De nog heidense keizer Constantijn de Grote riep toen het Concilie van Nicaea bijeen ten einde tot een uitspraak te komen. De Romeinse

strijdkrachten waren nu eenmaal heel wat sterker dan de vervolgdde Kerk van God.

Van beide kerken kan men een profetie vinden in het boek Openbaring van Johannes. In het 12e hoofdstuk treft men de profetie aan inzake de ware Kerk van God, die aan zware vervolging is blootgesteld. (Jezus sprak van een „kleine kudde”.) In het 17e hoofdstuk vindt men de profetie aangaande de valse kerk — een zéér grote kerk — die door God wordt genoemd: „het grote Babylon, moeder van de hoeren” (vers 5). Ze trok één lijn met de politieke regeringen en liet zich door deze op sleeptouw nemen. De hele wereld zal vol verbazing toezien (vers 8) wanneer dit religieus-politieke, middeleeuwse „Heilige Roomse Rijk” weer tot leven is gewekt. Het verkeert momenteel in de eerste fasen van zijn ontstaan, uitgaande van de Europese Gemeenschap!

Er is slechts één bijbeltekst die door de aanhangers van het dogma der drieëenheid ter ondersteuning van hun mening wordt gebruikt. Dat is 1 Johannes 5:7: „Want drie zijn er, die getuigen [in de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en deze drie zijn één]”. Deze woorden zijn eraan toegevoegd door de bewerkers van de Latijnse Vulgata, vermoedelijk in het begin van de vierde eeuw. Ze komen in geen van de oudere Griekse manuscripten voor. Ze werden aan de Latijnse Vulgata toegevoegd in de hitte van de strijd tussen Rome, dr. Arius en Gods Gemeente in Antiochië.

De commentaren leren ons dat deze woorden nooit in het manuscript van de apostel Johannes hebben gestaan, noch in vroege kopieën daarvan. Nergens in zijn drie brieven of in Openbaring noemt deze apostel Christus „het Woord”. Hij spreekt van „de Vader en de Zoon” (1 Joh. 1:3), maar nooit van „de Vader en het Woord”, uitgezonderd in het eerder aangehaalde, ongeïnspireerde vers uit 1 Johannes 5:7.

Er bestond een grondige reden waarom de aartsbedrieger Satan dit valse vers in de Latijnse Vulgata opgenomen wilde zien. Het dogma van de drieëenheid veegt het evangelie van Jezus Christus finaal van de kaart! Zijn evangelie is de *boodschap* van God de Vader, die Hij de mens-

heid bracht, het goede nieuws van het komend Koninkrijk van God! En dat is nu juist hetgeen Satan vóór alles wil beletten.

Een wereldberoemd evangelist heeft eens gezegd: „Toen ik jaren geleden aan bijbelstudie begon, was het dogma der drieëenheid een van de meest gecompliceerde vraagstukken waar ik op stuitte. Ik ben er nooit helemaal achter gekomen, want het probleem heeft een mysterieus karakter. Ofschoon ik het tot op de dag van vandaag nog steeds niet helemaal begrijp, aanvaard ik het toch wel als een openbaring van God . . . Verklaring en uitleg van de drieëenheid behoren tot de moeilijkste opgaven voor een christen.”

Veel ophef wordt gemaakt van het feit dat op een aantal plaatsen in de bijbel de heilige Geest met het mannelijk persoonlijk voornaamwoord „hij” wordt aangeduid. Dit is echter niet altijd het geval, want dikwijls wordt ook „het” gebruikt. Neem bijvoorbeeld de passage, die beschrijft hoe voor de eerste maal de heilige Geest wordt uitgestort en wel bij de stichting van de Kerk van God op die gedenkwaardige Pinksterdag.

De heilige Geest daalde uit de hemel neer, hoorbaar als een geweldige windvlaag „en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren”. Daarna *verscheen* de heilige Geest, was zichtbaar, manifesteerde zich: „En er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en *het* (de heilige Geest in de vorm van verdeelde tongen) zette zich op ieder van hen” (Hand. 2:2-3). In vers 18 citeert Petrus de profeet Joël: „. . . zal Ik . . . van mijn Geest uitstorten . . .”; de heilige Geest kan als water of vloeistof worden „uitgestort”. Kunt u een persoon van de een in de ander gieten, zoals God dat in deze 120 mensen deed?

Ook staat er in Handelingen 10:45 dat „de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort”.

Tenslotte — heel kort samengevat — dan dit: God is een familie, thans bestaande uit de *twee* personen in Johannes 1:1-4; maar er zijn vele duizenden die reeds door Gods Geest zijn verwekt en die weldra, bij Christus' terugkeer op aarde, in deze goddelijke familie zullen worden geboren. Door zijn opstanding werd Jezus

Christus geboren als de goddelijke Zoon van God (Rom. 1:4) — de eerste die aldus in de familie van God werd geboren (Rom. 8:29).

God en Christus bestaan beiden uit geest, ze zijn gevormd als mensen, maar met ogen als vurige vlammen en een gelaat zo stralend als de zon in volle kracht.

God is de Schepper van alles wat bestaat. Zowel God als „het Woord” (dat Christus werd) hebben eeuwig en voor al het andere bestaan. Van hen gaat de Geest van God uit, waardoor God alom aanwezig en alwetend is. God de Vader is de goddelijke Vader van de familie Gods, waarin de waarachtig bekeerde christenen zullen worden opgenomen.

Maar nu: *hoe staat het met de mens?* □

(wordt vervolgd)

AMERIKAANSE RAMP

(Vervolg van pagina 6)

de besluiteloosheid inzake de Sovjet-opmars in Afghanistan, zijn oorzaak van de zwaarste spanningen in de 31-jarige geschiedenis van de Noord-Atlantische Verdrags Organisatie (de NAVO).

Meer dan ooit is de diplomatie van Washington op dit moment uiterst verward; de inlichtingendienst is half verlamd en de militaire bekwaamheden staan onder ernstige verdenking — zoals op dramatische wijze aan het licht werd gebracht door de ineensstorting in Vietnam en door de trieste mislukking in Iran.

Dit gevoel van wantrouwen en verraad is niet nieuw. Het is al enige tijd gestaag aan het groeien.

Onlangs keerde de gewezen aide-de-camp van wijlen president John F. Kennedy, Arthur Schlesinger jr., terug van een twintigdaagse reis rond de wereld. In de *Wall Street Journal* van 13 maart 1980 vatte hij zijn indrukken samen als „een hardnekkig, diepgeworteld, ontmoedigend en vrijwel algemeen gebrek aan vertrouwen in de buitenlandse politiek van Amerika”.

In het kielzog van de wereldcrisis over Afghanistan verklaarde Carter op 23 januari de Perzische Golf tot een zone van levensbelang voor de VS en tot verboden terrein voor Mos-

kou. Maar slechts zes dagen later erkende Carter de onmacht van de VS met de verklaring dat de VS althans voor het ogenblik niet „volgende militaire middelen” hadden om de Golf geheel alleen te verdedigen. Toch waren er van tevoren geen bondgenoten ingelicht dat hun hulp nodig zou kunnen blijken.

Sedertdien hebben Amerikaanse diplomaten overal rondgescharreld — op zoek naar vrienden in de Golf en elders in het betrokken gebied, om met hen de een of andere defensie-overeenkomst in elkaar te draaien én het skelet van de z.g. Carter-doctrine te verstevigen.

„Wij trekken met de bedelnap de Indische Oceaan rond,” aldus columnist Irving Kristel, „en vragen nederig om in dit gebied vloot- en luchtmachtbases te mogen vestigen. Hoe pathetisch!”

Lees Ezechiël 16:33 voor een wel bijzonder weinig flatterende beschrijving van Amerika's buitenlandse politiek!

Frankrijk en de EEG komen in actie

Geen wonder dat Amerika's Europese geallieerden veeleer geneigd zijn, onafhankelijk van Washingtons leiding hun eigen politiek te volgen. Dit geldt in het bijzonder voor Frankrijk.

Op 1 maart begon de Franse president Giscard d'Estaing aan een wereldwind-tournee langs vijf Golfstaten (Koeweit, Bahrein, Qatar, Aboe Dhabi, Saoedi-Arabië) plus Jordanië. Hoewel reeds eerder voorbereid, had de reis van Giscard niet beter getimed kunnen zijn. President Carter was vlak daarvoor in verlegenheid gebracht door de herroeping van een Amerikaanse stem in de Verenigde Naties over de kwestie van de Israëli-sche nederzettingen in de bezette gebieden. De Franse president, aldus de Londense *Daily Telegraph*, „meent dat de tijd rijp is voor een krachtig Frans initiatief om de geschrokken sjeiks en emirs op te vangen, wier vertrouwen in Washington een deuk kreeg”.

Tijdens zijn allereerste oponthoud, in Koeweit, tekenden president Giscard en de emir van Koeweit een gemeenschappelijk communiqué waarin werd aangedrongen op erkenning van een Palestijns recht op

zelfbeschikking — wat in feite neerkomt op steun aan een PLO-staat op de Westoever. Het door de VS uitgedokterde Camp David-accorderen tussen Israël en Egypte is in de ogen van veel Europeanen tot mislukking gedoemd.

Bonn in het midden

De door Frankrijk geleide, op het Midden-Oosten gerichte campagne van de EEG volgt op de hielen het wijdverbreide wantrouwen van Europa jegens de Amerikaanse eisen tot krachtige maatregelen tegen de Sovjets, na hun ingreep in Afghanistan. Wat de Fransen betreft, die hebben er geen geheim van gemaakt dat zij inzake deze crisis met Washington van mening verschillen.

Maar van alle landen staat West-Duitsland het meest op de tocht. Bonn wordt heen en weer geslingerd tussen Washington en Parijs. Kanselier Helmut Schmidt merkte onlangs tijdens een bezoek aan Washington in een interview op dat de VS moeten bedenken dat Duitsland nog steeds een verdeeld land is; dat de Sovjets, wanneer zij dat maar willen, het geïsoleerde Berlijn onder druk kunnen zetten. „Ik kan maar niet vergeten,” aldus Schmidt, „dat de troepen van het Warschaupact niet meer dan 50 km van mijn huis in Hamburg staan”.

Ook zei Schmidt tegen zijn interviewers van de *Wall Street Journal* dat West-Duitsland 97% van zijn olie en gas invoert, voor een deel zelfs uit de Sovjetunie. „Het is niet zo eenvoudig voor ons, hun te vertellen dat wij er geen behoefte meer aan hebben. Wij hebben het nodig . . . wij moeten exporteren om te kunnen importeren. Wij exporteren zo'n 30% van ons Bruto Nationaal Produkt. Uw export bedraagt slechts zo'n 7%. *Het is ons volkomen duidelijk dat sancties tegen de Sovjetunie — of tegen Zuid-Afrika — een tweesnijdend zwaard vormen.*”

Het Westers Bondgenootschap op het spel

De crises in Iran en in Afghanistan hebben het Europese vertrouwen in Amerika's leiderschap sterker ondergraven dan wat dan ook sedert de Amerikaanse nederlaag in Vietnam — of zelfs met inbegrip daarvan. Dit feit kwam duidelijk naar voren in een

artikel, dat onder de kop „Duitsland in een semi-Gaullistisch Europa” verscheen in het voorjaarsnummer van 1980 van *Foreign Affairs*, het invloedrijke kwartaalblad over actuele gebeurtenissen.

De Westerse Alliantie, aldus de auteur Fritz Stern, is zonder precedent in de moderne geschiedenis. Zij heeft al drie decennia overleefd, een lange tijd voor een verdrag in vredes-tijd. Het verbond weerspiegelt een fundamentele werkelijkheid van de wereldpolitiek: de USSR betekenen een gevaar voor West-Europa, dat alleen door de VS met succes kan worden afgewend. *Dit feit is steeds het kernpunt van de alliantie geweest, welke inwendige spanningen en tegenstrijdige belangen het ook kent.* „Maar de grondzuil van die na-oorlogse orde, die nu al meer dan tien jaar is verzwakt, werd in 1979 zichtbaar geschokt”, merkte Stern op: „*het geloof in de Amerikaanse kracht, de Amerikaanse besluitvaardigheid en de Amerikaanse bekwamheden*”.

De Europeanen, zo vervolgt Stern, zijn zeker geen ongeïnteresseerde waarnemers van het Amerikaanse wel en wee. „Zij vinden het onaangenaam dat zij voor hun veiligheid zo afhankelijk zijn van de VS. . . . Het onbehagen over de eigen ondoelmaticheid of het tekort aan autonomie neemt toe, naarmate men zijn twijfels heeft over de kracht en de wil van zijn beschermer.”

Voor de Europeanen dramatiseerde de afzetting van de sjah, zo kort na de Sovjet-Cubaanse actie in Afrika, de zwakte van Amerika. *De Europeanen hadden al gauw in de gaten, aldus Stern, dat het hier ging om „een politieke ramp van de eerste orde . . . Wanneer de sjah met zijn ontzagwekkende strategische en economische middelen zo gemakkelijk op zij kan worden geschoven, zou het andere vrienden en bondgenoten van de VS dan beter vergaan?”*

Amerika, aldus Stern, wordt in Europa niet gezien als een mogendheid die tijdelijk het spoor bijster is geraakt, maar als een „kreupele reus, een imperiale macht met structuurfouten die een consequente politiek bemoeilijken . . .”

Ook Engelse leiders maken zich ongerust over het spook van de Amerikaanse zwakte. Zo zei het Britse

parlements lid Eldon Griffiths onlangs tegen zijn gehoor in Los Angeles, dat vanuit zijn gezichtshoek „het gevaar van Amerika's zwakte is dat Europa zich uit angst en onzekerheid zou kunnen gaan terugtrekken op militaire onafhankelijkheid, of, wat wel zo waarschijnlijk is, op neutraliteit. In beide gevallen is de winst voor de Russen, want het enige bewezen beletsel voor het Sovjetstreven naar wereldheerschappij is het partnerschap van Europa en Amerika. Vervang dat partnerschap door wederzijds wantrouwen — *en op den duur misschien zelfs door onderlinge wedijver* — en de enige winnaar is de USSR, met het Westen als enige verliezer.”

Nationale kracht neemt af

Zoals hoofdredacteur Herbert W. Armstrong in zijn boeiende artikel dat op pagina 2 begint, zo duidelijk uiteenzet, stammen de volkeren van de VS, Groot-Brittannië en vele landen van het Gemenebest van het historische „huis Israëls” af. Zij zijn in deze eeuw van de eindtijd de ontvangers geweest van grote nationale macht en welvaart. Amerika heeft overvloedig beschikt over factoren die het tot een sterke natie maakten, zoals aardrijkskundige ligging, natuurlijke hulpbronnen, industriële capaciteit, een grote bevolking en militaire kracht.

Maar andere factoren, zoals nationale karakter, nationale moraal en de kwaliteit van diplomatie en regering — niet minder belangrijk, maar ongrijpbaarder en sterker aan verandering onderhevig — schieten tegenwoordig pijnlijk tekort.

Maar, wat het belangrijkste is, de nationale moraal van de VS, zoals die wordt weerspiegeld in een schrikbarend misdaadcijfer en een schokkend aantal echtscheidingen, om niet te spreken van de tolerante houding jegens alle mogelijke perversiteiten, heeft de God die het land eerst zegende met welvaart en macht, ertoe gebracht het zijn rug toe te keren. Dat is de reden waarom God niet langer de kastanjes voor Amerika uit het vuur haalt.

Gemis aan doelgerichtheid en prestige

Amerika is op drift; het heeft geen idee waar het heen gaat. Het heeft

zijn besef van nationale doeleinden verloren. Dit feit weerspiegelt zich in zijn onvermogen zijn macht vastberaden op het wereldtoneel te projecteren.

In zijn *Politics Among Nations* schrijft de auteur Hans J. Morgenthau: „Men zou kunnen zeggen dat de diplomatie het brein van de nationale macht vormt, zoals de nationale moraal er de ziel van is”.

En God zegt in Jesaja 1:5: „Het gehele hoofd [diplomatie of regering] is ziek, het gehele hart [de nationale moraal] vol krankheid”.

Nu Amerika veel van zijn feitelijke kracht heeft ingeboet, begint het ook prestige te verliezen. Zonder prestige, dat gedefinieerd kan worden als „de reputatie van macht”, is de feitelijke balans van de politieke, economische en militaire macht van een land van weinig nut. Wanneer een overigens machtige natie niet gerespecteerd — en zelfs gevreesd — wordt, lokt zij daarmee alleen maar uit dat men geen rekening meer met haar houdt en dat zij eventueel zelfs aangevallen wordt.

Voor de Tweede Wereldoorlog was het prestige van Amerika — zijn reputatie van macht — gering. Dat leidde in die dagen tot de Japanse overval op Pearl Harbor. En hoeveel erger is het in onze dagen gesteld met het gebrek aan respect voor Amerika — zowel onder zijn bondgenoten als onder zijn vijanden!

Symbolisch voor de komende nationale gevangenschap

De meeste Amerikanen realiseren het zich niet, maar het gehele Amerikaanse volk wordt symbolisch in gijzeling gehouden in Iran — en dat nog wel door een nog niet eens derderangs quasi-mogendheid. Maar dat is nog niet de gehele symboliek. Mogelijk is het niet eens alleen maar toeval dat het juist vijftig Amerikaanse burgers zijn die in hun eigen ambassade in een vreemd land werden vastgehouden. Zij vertegenwoordigen als het ware één gevangene voor elk van de vijftig staten van de unie.

De langdurige gijzelcrisis vormt dan ook een grimmig voorspel van de afgrijselijke nationale gevangenschap van de Engels sprekende wereld zoals die in uw bijbel wordt voorspeld (Ps. 106:40-48). □

AMERIKA

(Vervolg van pagina 4)

woest worden en de hoogten een wildernis worden . . . de gedoden zullen in uw midden blijven liggen, en gij zult weten, dat Ik de Here ben. Maar Ik zal een rest doen overblijven, doordat enigen van u, aan het zwaard ontkomen, onder de volken zullen wonen, wanneer gij in de landen verstrooid wordt” (vers 6-7).

De uitdrukking „Gij zult weten dat Ik de Here ben” wordt door Ezechiël vaak gebruikt en duidt op Christus' wederkomst in heerlijkheid en macht. De grote, door Ezechiël voorspelde ramp, zal beginnen met „de Grote Verdrukking”, en tijdens de „Dag des Heren” voortduren — de reeds genoemde tijd van Gods „toorn” tot aan Christus' komst in opperste macht en heerschappij.

Later in hoofdstuk 6 brengt Ezechiël deze profetie nadrukkelijk in verband met het „huis Israëls” — dat het 20e-eeuwse Amerika en de Britse landen omvat:

„En zij zullen weten, dat Ik, de Here, niet zonder grond gezegd heb hun dit onheil te zullen aandoen. Zo spreekt de Here Here: Sla in uw hand, stamp met uw voet en roep: Wee! over al de boze gruwelen van het huis Israëls, want door het zwaard, door de honger en door de pest zullen zij vallen . . . Ik zal mijn grimmigheid ten volle over hen brengen. Gij zult weten, dat Ik de Here ben . . .” (vers 10-13).

Ook hier lezen wij weer „Gij zult weten dat Ik de Here ben” dat verwijst naar de wederkomst van Jezus Christus, wanneer zij inderdaad zullen weten dat Hij de Heer is. Bovendien wordt alle twijfel weggenomen over de vraag op wie deze profetie betrekking heeft, nl. op de „verloren tien stammen” van het huis Israëls, waarvan de Amerikanen en Britten de leiders zijn.

Ook de periode die de profetie beslaat komt duidelijk naar voren. Het zal beginnen met „de Grote Verdrukking” en voortgaan gedurende de „Dag des Heren” tot aan de tijd van Christus' wederkomst. Jeremia 30 geeft hierover nog meer zekerheid.

Ezechiël geeft een blik vooraf op wat er zal gebeuren met het „verlo-

ren” tien stammen omvattende Israël. Mattheus geeft een algemene beschrijving van de grote ernst van deze gebeurtenis. Hier wordt Jezus zelf geciteerd.

Een tijd van weergalozе beroering

Jezus zei dat het teken waardoor wij kunnen weten wanneer het einde van deze huidige wereld en de komst van Christus nabij is, het volgende is: „En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn” (Matth. 24:14). En direct daarna: „Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort” (vers 21-22).

Markus 13 en Lukas 21 gaan over hetzelfde.

Lees nu Daniëls profetie betreffende dezelfde Grote Verdrukking: „Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven . . .” (Dan. 12:1-2).

Daniël toont wanneer dit zal gebeuren: vlak voor de opstanding en Christus' wederkomst.

Nu Jeremia's profetie van dezelfde gebeurtenis, te beginnen met Jeremia 30, vers 5:

„Want zo zegt de Here: Angstgeschrei horen wij, schrik en geen heil. Vraagt toch, ziet, of een man baart; waarom zie Ik iedere man met zijn handen aan zijn heupen als een barende en heeft elk gelaat een lijk-kleur gekregen? Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob”. (Dit zegt welke naties de grote benauwdheid in de eerste plaats zal treffen.) De 20e-eeuwse „Jakob” is voornamelijk de VS en de Britse volken. (Zie ons boek *The United States and Britain in prophecy*.)

Men bedenke nu dat Ezechiël

toont dat deze volken (het derde deel dat in leven is gebleven) verstrooid zullen worden, verdreven uit eigen land. Ik zei dat zij slaven in vijandelijke landen zullen worden. Jeremia brengt nu dit feit tot uitdrukking:

„... een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden. Op die dag zal het gebeuren, luidt het woord van de Here der heerscharen, dat Ik het juk [van slavernij] van hun hals zal verbreken en hun banden zal verscheuren; vreemden zullen hen niet meer knechten, maar zij [de overgeblevenen van de Amerikanen en Britten] zullen de Here, hun God, dienen en David, hun koning, die Ik hun [uit de doden] verwekken zal” (vers 7-8).

Later voegt Jeremia hieraan toe: „Al uw minnaars [bondgenoten] hebben u vergeten, zij vragen naar u niet. Want Ik heb u geslagen, zoals een vijand slaat, zoals een meedogenloze tuchtigt, om de grootte van uw ongerechtigheid, omdat uw zonden geweldig zijn... Daarom zullen allen die u verslinden, verslonden worden, al uw vijanden tezamen in gevangenschap gaan, uw plundersers ter plundering worden en zal Ik al uw berovers ten roef overgeven. Want Ik zal u genezing schenken, u van uw wonden genezen, luidt het woord des Heren... Zo zegt de Here: Zie, Ik breng een keer in het lot van de tenten van Jakob en over zijn woningen zal Ik Mij ontfermen” (vers 14-18).

In hoofdstuk 31 beschrijft Jeremia hoe het nieuwe verbond zal worden gemaakt, na Christus' wederkomst in macht en glorie.

Dit moet in verband worden gebracht met Leviticus 26 en Deuteronomium 28. God beloofde het oude Israël, onder Mozes, nationale rijkdom en grootheid op grond van gehoorzaamheid. Maar indien zij voortdurend ongehoorzaam waren, zou God gedurende 2520 jaar de belofte van het geboorterecht opschorten. Deze termijn die met de nationale ballingschap inging, verliep in het jaar 1800. Engeland en Amerika groeiden plotseling tot zij meer dan twee derde van al de rijkdom van de hele aarde bezaten. Alle andere naties tezamen bezaten iets meer dan een vierde.

Maar reeds is de Britse zon ondergegaan. Het is niet meer het grootste

imperium in de wereldgeschiedenis. Het is niet meer „Groot”-Britannië. Het is nu een van de kleinere naties. Het heeft zijn ontzaglijke bezittingen verloren.

De VS vergaat het zoals God in Leviticus 26:19 zegt: „Uw trotse macht zal Ik breken”. Zij bezitten nog steeds militaire macht, ofschoon Rusland hen is voorbijgestreefd, maar zij zijn bang deze macht te gebruiken — zij zijn er niet trots op. De VS worden in bedwang gehouden door het kleine Iran, aan de hoon en spot van de hele wereld uitgeleverd. Zij zijn op weg naar de ondergang.

In Leviticus 26 zegt God dat wanneer Hij eenmaal zijn onvoorwaardelijke belofte aan Abraham in de vorm van nationale grootheid heeft vervuld, Hij hen, indien zij hun nationale zonden voortzetten, ver boven alle natuurlijke gevolgen van hun eigen dwaasheid zal straffen. Ik heb hierboven geschetst welke die nationale straf zal zijn.

Een overblijfsel ontkomt

Maar hier moeten wij een stapje terug doen. Hierboven heb ik Ezechiël 6:7 aangehaald. Lees nu vers 8: „Maar Ik zal een rest doen overblijven, doordat enigen van u, aan het zwaard ontkomen, onder de volken zullen wonen...”

Dit sluit aan bij de profetie dat een derde van de overwegend Engeltalige volken door hongersnood en ziekte zal sterven, een derde door verwoesting van de steden — „door het zwaard” — en het overblijvende derde deel wordt als slaven naar vijandelijke landen weggevoerd.

Vergelijk dit met Openbaring 3:10. Hier is sprake van het „Filadelfia”-tijdperk van Gods Kerk, gedurende de tweede helft van deze 20e eeuw, en luidt: „Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking [beproeving of verdrukking], die over de gehele wereld komen zal...”

Lees ook Openbaring 12:14 waar sprake is van een nu zeer spoedig komende tijd, na de oorlog in de hemel, wanneer Satan en zijn demonen ter aarde worden geworpen: „En aan de vrouw [de vervolgte ware Kerk van God] werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar

zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd [3½ jaar]”.

Wat betekent dit alles nu?

Ik vermoed dat de gemiddelde lezer er onoplettend aan voorbij zal gaan. Wee u die dit doet. Niemand anders laat deze waarschuwing horen. Als ik de oude stad Ninevé zou moeten waarschuwen, zouden de inwoners er acht op slaan en hun leven redden.

Nog nooit hebben wij een tijd gekend waarin mannen naar hun maag en lendenen grijpen, verschrikt en angstig en met veel pijn, als een vrouw in barensnood. Zo'n tijd is nu zeer nabij.

Deze waarschuwing komt rechtstreeks uit het Woord van God — niet uit mijn verbeelding. U kunt alles in uw eigen bijbel lezen.

Ik heb de ernst ervan niet overschat. De tijd is nu gekomen dat deze ernstige waarschuwing met grote kracht moet uitgaan. Miljoenen zullen deze waarheid in *De Echte Waarheid* lezen. □

Weersverstoring

(Vervolg van pagina 18)

(2 Kon. 17:5-23). Zelfs zinspeelt God op een bepaalde heidense supermacht als „de roede van mijn toorn” (Jes. 10:5). Menselijke radio-experimenten zouden stellig een middel kunnen zijn waarmee God de profetieën van weersverstoring in vervulling doet gaan.

Tenslotte is één implicatie van de radio-experimenten van bijzonder belang. *Laat u niet misleiden door een plotselinge periode van normaal weer.* Als de technologie met behulp waarvan de mens het weer totaal in de war kan sturen, nu inderdaad op de wereld is losgelaten, zullen de weersomstandigheden zeer snel kunnen veranderen. De voorspelde toestanden zouden zich bijna van de ene dag op de andere kunnen ontwikkelen.

Laat u niet „in slaap sussen” (vgl. Matth. 25:1-12) alleen maar doordat het weer dit jaar misschien normaal is. Wie weet wat de mens die over de weerbeïnvloedingstechnologie beschikt volgend jaar zal doen? Nu meer dan ooit dient u waakzaam te zijn jegens de gebeurtenissen van deze eindtijd. □

GIFGASOORLOG

(Vervolg van pagina 13)

gebruik van chemische wapens. Afgaanse vluchtelingen, waaronder een overloper van het door de Sovjets gesteunde Afgaanse beroepsleger hebben diverse gevallen van gifgasaanvallen gemeld. Hun rapporten beschrijven chemische bommen die midden in de lucht ontploffen en die een damp verspreiden die blindheid en verlamming opwekt en tot de dood leidt.

Andere rapporten hebben aan het licht gebracht dat kort na het begin van de Sovjetingreep in Afghanistan een uniek Sovjetvoertuig, de TMS-65 duidelijk waarneembaar ten tonele verscheen. De TMS-65 spuit chemische ontsmettingsmiddelen op tanks en vrachtwagens die aan chemische oorlogvoering blootgesteld zijn geweest.

Reagerend op de westerse rapporten zei de Sovjetluitenant-generaal Nikolai Chervov dat dergelijke eenheden deel uitmaakten van elke divisie van het Sovjetleger. „Als zo'n divisie naar een nieuwe standplaats trekt, neemt zij de chemische verdedigingseenheid met zich mee. Die vormt evenzeer een deel van de formatie als een keuken of een mobiele reparatiewerkplaats.”

Westerse waarnemers geloven dat de Sovjetstrijdkrachten in Afghanistan alle militaire redenen zouden hebben om chemische wapens te gebruiken. Chemische wapens, zo benadrukken zij, zijn bijzonder effectief tegen guerrilla's, in het bijzonder in Afghanistan waar de guerrilla's zich kunnen verschuilen in rotsspleten. Gifgas is daar een ideaal wapen. Het is veel eenvoudiger een wolk soman-gas te laten zakken dan pogingen te doen de guerrilla's in hun moeilijk te ontdekken ravijnen door zwaarbewapende stoottroepen te laten doden.

De gele regen

Maar mogelijk is de gifgasoorlog niet beperkt tot Afghanistan.

In de Vietnamese oorlog hadden de stamleden van de Meo-heuvelen van Laos de kant van de Amerikanen gekozen. Nadat Laos was verslagen door de door Noord-Vietnam

gesteunde Pathet Lao, begonnen de laatste aan een programma om alle overgebleven Meo-werstandsnesten te verpletteren. De Meo-dorpelingen beweren nu dat Noordvietnamese vliegtuigen diverse soorten gifgas op Meo-dorpen hebben geworpen. Een bericht van een Frans nieuwsagentschap uit 1978 meldde dat de MIG's, als ze over een dorpvlogen ongeveer vier bommen lieten vallen, waaruit groene wolken kwamen. Het duurde niet lang of de dorpelingen werden duizelig en kregen hoofdpijn. Vervolgens begonnen ze bloed te braken, om kort daarna dood te gaan.

Korter geleden bevatten de bommen volgens vluchtelingen een geel

*Gifgaswapens vormen een
beangstigend teken dat
wij in de tijd leven die in
het boek Openbaring
wordt geprofeteerd.*

gas, dat de stamleden de „gele regen” noemden. Vermoedelijk gaat het hier om mosterdgas van het Tweede Wereldoorlog type. Een Laotiaanse vluchteling zei dat toen zijn dorpje, Prybia, erdoor geraakt werd, de mensen „aan hevige neusbloedingen leden; zonder dat ze er iets tegen konden doen bleven hun lichamen bibberen, en verscheidene uren later gingen ze dood”.

Leo Cherne, de leider van het burgercomité voor de Indochinese vluchtelingen, heeft veel gesprekken gehad met Laotiaanse overlevenden die zich nu in Thailand bevinden. „Geen van de ondervraagden bleek niet uit de eerste hand kennis te

dragen van de gele en groene poeders en vloeistoffen die waren uitgeworpen”, zegt hij.

De Sovjetmacht

Militaire plannenmakers dachten aanvankelijk dat gifgas zich in bepaalde situaties te snel zou verspreiden om een goed wapen te zijn. Na de Tweede Wereldoorlog kreeg gifgas in het Westen weinig militaire belangstelling. Het was niet voor 1973 — toen de Israëli's enige uitrusting van Russische makelij buitmaakten die bestemd was voor de chemische oorlogvoering — dat westerse militaire analytici tot de conclusie kwamen dat de USSR over een formidabel vermogen tot chemische oorlogvoering moest beschikken. Kennelijk zijn de Sovjets erin geslaagd het sleutelprobleem van de verspreiding op te lossen. Zij hebben een „dikker” soort zenuwgas geproduceerd. Dit „verbeterde” zenuwgas kan gemakkelijker onder controle gehouden worden. Sommige Amerikaanse analisten geloven zelfs dat deze soort „dik” zenuwgas in een bepaald gebied meer mensen kan doden dan kernwapens!

In dit licht hebben Amerikaanse inlichtingenbronnen *De Echte Waarheid* het volgende medegedeeld:

— Het door de Sovjets geleide Warschaupact beschikt over meer dan 100.000 man die speciaal getraind zijn in chemische (en biologische) oorlogvoering.

— In trainingsvluchten werpen Sovjetbommenwerpers regelmatig bussen zenuwgas op hun doelen uit.

— Bij oefeningen laat men Sovjetdivisies dwars door velden actief stikstofmosterdgas marcheren.

— Er zijn in Oost-Europa meer dan 100 oefenterreinen waar proefnemingen met chemische en biologische oorlogvoering worden gedaan, en in de Sovjetunie zelf komen daar nog eens 350 bij. Op die terreinen worden Oosteuropese en Sovjettroepen getraind in de technieken van zowel chemische als nucleaire oorlogvoering.

— Er zijn 37 fabrieken in de Sovjetunie die chemische (en biologische) strijdmiddelen produceren.

— Verspreid over het hele gebied van het Warschaupact bevinden zich

meer dan 100 bommendepots waar bussen zenuwgas in de vorm van artilleriegranaten opgeslagen liggen.

— Alle Sovjettanks zijn luchtdicht, zodat er geen zenuwgassen van buitenaf binnen kunnen dringen.

Een gelijksoortig relaas werd gedaan door een kapitein-ter-zee van de Sovjetmarine die onlangs overliep van de Sovjetvloot in de Grote Oceaan en wiens rapport in de Londense *Daily Telegraph* verscheen. Hij beweert dat alle categorieën Sovjetbodemeenheden met middelen voor chemische oorlogvoering zijn uitgerust. Ook verklaarde hij dat al de nieuwere Sovjetschepen voorzien zijn van grote gifgas-decontaminatie-eenheden — gewoonlijk bestaande uit hydranten die zeewater onder hoge druk verspuiten — en dat er voor elke kernkop die door de Sovjetmarine wordt meegevoerd, ook een kop met zenuwgas is.

De steek van de scorpioen

Volgens Robert Moss, een Londense journalist, zijn slechts weinig wapens „afgrijselijker in hun uitwerking dan zenuwgas. In de ogenblikken voor zijn dood heeft iemand die een dodelijke dosis heeft opgenomen, het gevoel of zijn borst met een tang wordt dichtgeknepen; hij krijgt ademhalingsmoeilijkheden, ziet steeds waziger, begint te zweten en te kwijlen, is verschrikkelijk misselijk, krijgt krampen en zenuwtrekkingen, moordende hoofdpijn en stuipen.”

Gifgaswapens vormen een beangstigend teken dat wij in de tijd leven die in het boek *Openbaring* wordt geprofeteerd. Aard en uitwerking van de chemische wapens vertonen evenals een klein aantal andere *uniek moderne* wapens, een opvallende overeenkomst met wat het boek *Openbaring* voorzegt:

„En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde te voorschijn en hun werd macht gegeven, gelijk de scorpioenen der aarde macht hebben.

En hun werd gezegd, dat zij aan het gras der aarde geen schade zouden toebrengen, noch aan enig gewas, noch aan enige boom: alleen aan de mensen, die het zegel van God niet op hun voorhoofden hadden.

En hun werd gegeven, dat zij hen

niet zouden doden, maar dat de mensen zouden gepijnigd worden, vijf maanden lang; en hun pijniging was als de pijniging door een scorpioen, wanneer hij een mens steekt.

En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken, maar hem geenszins vinden, en zij zullen begeren te sterven, maar de dood vlucht van hen weg” (Openb. 9:3-6).

Ga nu eens na waarop deze profetie betrekking heeft. In het vocabulaire van de apostel Johannes kwam het woord „helikopter” niet voor. Maar sprinkhanen doen inderdaad aan helikopters denken, en helikopters zijn in beginsel ideaal geschikt voor chemische oorlogvoering. Zij kunnen uitgerust worden met straalmotoren die de gifgasdampen kunnen verspreiden. Constateer ook dat „de pijniging door een scorpioen, wanneer hij een mens steekt” de kwelling van *vergif* is. Het lijkt erop dat het visioen betrekking heeft op helikopters, bezig met de verspreiding van gifgas!

Daar komt bij dat niet elk gif- of zenuwgas dodelijk is. Veel ervan zijn wat militairen „incapacitanten” plegen te noemen. Zij stellen het slachtoffer buiten gevecht door delirium, misselijkheid en inwendige bloedingen te veroorzaken — maar zij leiden niet noodzakelijkerwijs tot de dood. Zo beschikken de VS bijvoorbeeld over 50 ton BZ (quinuclidine-3-1-benzilaat) — genoeg om 40 miljard mensen dagenlang in een toestand van delirium te houden!

De bijbelse profetie kan kennelijk beschouwd worden als „nieuws vooraf” omtrent wat er staat te gebeuren. De Afghaanse crisis en de „gele regen” in Laos zijn vroege voorlopers van de gebeurtenissen die zich weldra op het wereldtoneel zullen voltrekken.

Toch vormt deze profetie in *Openbaring* 9 slechts een van de talrijke profetieën in de bijbel. Men dient te begrijpen wat andere profetieën voorzeggend over het schrikaanjagende tijdperk waarin wij leven en over de komende wereld van morgen. Schrijf ons om toezending van het gratis boekje *De sleutel tot het boek Openbaring*. In dit boekje worden de hoofdlijnen van de bijbelse profetie duidelijk geschetst. □

PYGMEEËN

(Vervolg van pagina 12)

treerd, niet alleen onder de pygmeeën, maar hoogstwaarschijnlijk onder geen enkele primitieve etnische groep ter wereld. Het aantal Efépygmeeën neemt nu licht (met bijna 5%) toe en bereikt bijna de 4000... Dit betekent de allereerste groei van de pygmeeënbevolking sinds minstens de laatste 100 jaar! Het is natuurlijk nog te vroeg om „Victorie” te roepen, maar het is nu reeds heel duidelijk dat ons programma niet slechts doeltreffend is, maar een ongeëvenaard succes. U kunt er trots op zijn dat u er deel aan hebt!

Ik heb niet alleen het hele programma van 1979 kunnen uitvoeren, maar ik heb ook de meest afgelegen pygmeeënkampen kunnen bezoeken die zeer dringend hulp nodig hadden. Er werden ongeveer 500 stuks gereedschap, meer dan een ton geselecteerd sojaboonzaad en diverse medicijnen verspreid en vele nuttige zaken werden als beloning voor hard werk gegeven... Bovendien werd circa 260 ha verworven voor uitbreiding van de landbouw der pygmeeën. Dit alles werd bereikt met de van de belasting aftrekbare gelden die vóór mijn vertrek naar Afrika eind juli 1979 werden verkregen; benevens ongeveer \$6.000 die ik plaatselijk moest lenen om alles te kunnen betalen. Om het vertrouwen en de medewerking van de plaatselijke leveranciers van het Pygmy Fund te behouden, is het belangrijk dat bovengenoemde schuld zo gauw mogelijk wordt afbetaald. Voorts moeten wij de begroting voor de missie van juli 1980 afronden.

De pygmeeën en ik waarderen uw medewerking ten zeerste. Daar u werkelijk meeleeft (en eerlijk gezegd zijn er niet veel andere mensen die meelevend) — hebben wij geen andere keus dan u ertoe aan te moedigen opnieuw te helpen om ervoor te zorgen dat wij niet alleen deze mensen zullen redden, maar ook een cultuur, een wijsheid en een unieke levenswijze. □

*Adres: The Pygmy Fund, Box 1067, Malibu, CA 90265, USA.

Kan iemand de bijbel werkelijk begrijpen?

De kans bestaat dat alleen al de gedachte om te proberen dit boek te begrijpen u teveel is. Zelfs bekwame theologen beschouwen het als een levenslange taak. Maar is de bijbel nu werkelijk zo moeilijk te begrijpen? Is hij alleen maar een mengelmoes van onsamenhangende, tegenstrijdige schriftplaatsen, vatbaar voor verschillende interpretaties en grotendeels irrelevant voor het huidige ruimtevaarttijdperk? Of is hij een boek dat werkelijk

relevant is voor de wereld van vandaag — en voor uw eigen persoonlijke leven? De bijbel is geen boek vol verborgenheden. Hij is helder en duidelijk en hij heeft betekenis voor deze moderne wereld. Als u onbevooroordeeld bent en zou willen weten wat de bijbel heeft te zeggen over uw leven en toekomst, gebruik dan de coupon hieronder om uw gratis proefles van de schriftelijke cursus van Ambassador College aan te vragen.

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

Zend mij de volgende lectuur _____

Adreswijziging: _____

Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres

Naam

Straat

Postcode/plaats

Land

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)